

Βιοχημικές Οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις

Χρήστος Κρούπης, MSc, PhD

*Καθηγητής Κλινικής Βιοχημείας-Ιατρικής Χημείας
Αττικόν Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο
Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών*

Υλη Οξειδοαναγωγής

- «*Principles of Chemistry: a Molecular Approach*” by N.J. Tro
 - Κεφάλαιο 18 (εκτός 18.7-18.9), 4.9 (για αριθμό οξείδωσης)
- “Lehninger’s Principles of Biochemistry” by D.L. Nelson and Michael Cox
 - Κεφάλαιο 13.4
- [«Βασικές αρχές Ανόργανης Χημείας» από Γ. Πνευματικάκη, X. Μητσοπούλου και K. Μεθενίτη
 - Κεφάλαιο 9 (εκτός 9.8-9.13)
- Harper’s Βιολογική Χημεία: *Κεφ. 12 (144-147)*
- «Εγχειρίδιο Βιοχημείας» by J. Koolman, K.H. Roehm (*σελ. 18-19, 32-33, 104-105, 366-367*)]

Σύνοψη ύλης

Οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις - Αριθμός οξείδωσης –
Ισοστάθμιση οξειδοαναγωγικών αντιδράσεων

Γαλβανικά στοιχεία – Ήμιαντιδράσεις

Ηλεκτρεγερτική Δύναμη Στοιχείων

Σχέση ΔG και πρότυπου δυναμικού στοιχείου

Εξίσωση Nernst

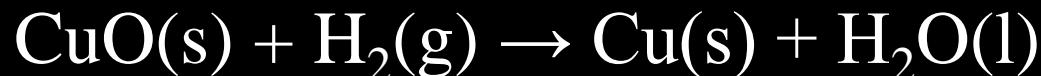
Βιοχημικές οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις με τη βοήθεια
οξειδοαναγωγικών συνενζύμων (NAD^+/NADH , $\text{NADP}^+/\text{NADPH}$,
 $\text{FMN/FMNH}/\text{FMNH}_2$ και $\text{FAD/FADH}/\text{FADH}_2$)

Οξείδωση-αναγωγή (παλαιός ορισμός) **oxidation-reduction** (redox) reactions

Οξείδωση: αντίδραση με Οξυγόνο

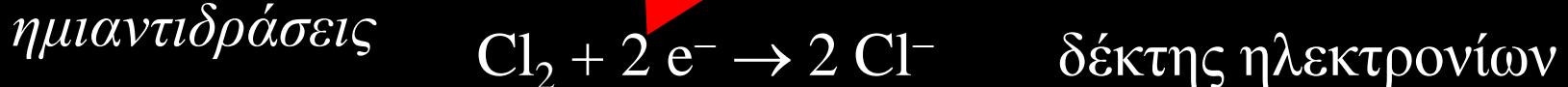
Αναγωγή: αντίδραση με υδρογόνο

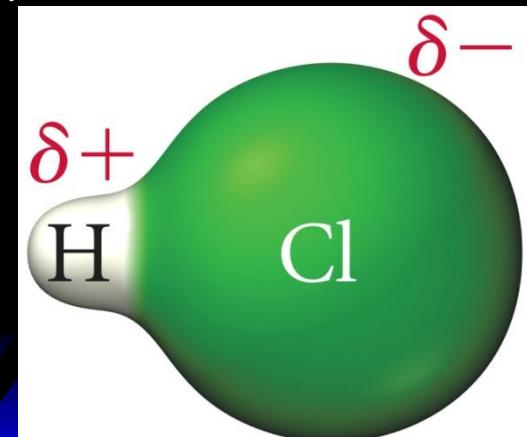
Οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις

Αντιδράσεις μεταφοράς ηλεκτρονίων

Πλήρης μεταφορά σε αντιδράσεις μετάλλου - αμετάλλου

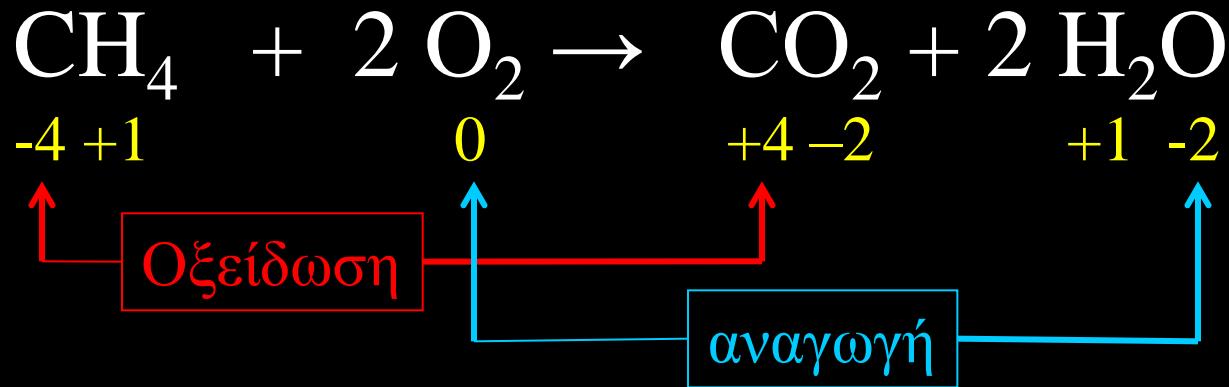
Δεν είναι πλήρης όμως π.χ. σε αντιδράσεις αμετάλλων:

Έννοια Αριθμού οξείδωσης: το φορτίο που θα είχε ένα άτομο εάν όλα τα κοινά ηλεκτρόνια αποδίδονταν στο άτομο που ασκεί τη μεγαλύτερη έλξη (στο πιο ηλεκτραρνητικό)

Οξείδωση και αναγωγή: νέος ορισμός

- ◆ **Οξείδωση:** αύξηση αριθμού οξείδωσης
- ◆ **Αναγωγή:** μείωση αριθμού οξείδωσης

Οξείδωση και αναγωγή

◆ Οξείδωση:

- Αύξηση Α.Ο.
- Αποβολή ηλεκτρονίων
- Πρόσληψη οξυγόνου
- Απώλεια υδρογόνου
- Η ημιαντίδραση περιλαμβάνει ηλεκτρόνια στα προϊόντα

◆ Αναγωγή:

- Μείωση Α.Ο.
- Πρόσληψη ηλεκτρονίων
- Απώλεια οξυγόνου
- Πρόσληψη υδρογόνου
- Η ημιαντίδραση περιλαμβάνει ηλεκτρόνια στα αντιδρώντα

Κανόνες αριθμού οξείδωσης (Α.Ο.)

- ◆ Οι κανόνες ακολουθούν σειρά προτεραιότητας:
 1. Ελεύθερα στοιχεία και διατομικά μόρια, έχουν Α.Ο. = 0
 - $\text{Na} = 0$ and $\text{Cl}_2 = 0$ στα Na και Cl_2
 2. Μονοατομικά ιόντα έχουν Α.Ο. ίσο με το φορτίο τους
 - $\text{Na} = +1$ και $\text{Cl} = -1$ στα Na^+ και Cl^-
 3. (α) το άθροισμα των Α.Ο. όλων των ατόμων σε μια μοριακή ένωση είναι 0
 - $\text{Na} = +1$ και $\text{Cl} = -1$ στο NaCl , $(+1) + (-1) = 0$
 - (β) το άθροισμα των Α.Ο. όλων των ατόμων σε ένα πολυατομικό ιόν ισούται με το φορτίο του ιόντος
 - $\text{N} = +5$ και $\text{O} = -2$ στο NO_3^- , $(+5) + 3(-2) = -1$

Κανόνες αριθμού οξείδωσης (Α.Ο.) #2

4. (α) Τα μέταλλα της ομάδας I (αλκαλια) έχουν Α.Ο. +1 σε όλες τους τις ενώσεις
- $\text{Na} = +1$ στο NaCl
- (β) Τα μέταλλα της ομάδας II (αλκαλικές γαίες) έχουν Α.Ο. +2 σε όλες τους τις ενώσεις
- $\text{Mg} = +2$ στο MgCl_2

Κανόνες αριθμού οξείδωσης (Α.Ο.) #3

5. Στις ενώσεις τους, τα αμέταλλα έχουν Α.Ο. σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

- Αμέταλλα σε υψηλότερο σημείο του πίνακα προηγούνται στην απόδοση Α.Ο.
- Το Η έχει Α.Ο. +1 [εκτός από τα μεταλλικά υδρίδια όπου είναι -1]
- Το Ο έχει Α.Ο. -2 [εκτός από τα υπεροξείδια (Α.Ο. -1) και στην ένωση με το F (Α.Ο. +2)]

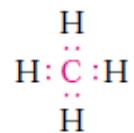
Αμέταλλο	Αριθμός οξείδωσης	Παράδειγμα
F	-1	<chem>CF4</chem>
H	+1	<chem>CH4</chem>
O	-2	<chem>CO2</chem>
Ομάδα 7Α	-1	<chem>CCl4</chem>
Ομάδα 6Α	-2	<chem>CS2</chem>
Ομάδα 5Α	-3	<chem>NH3</chem>

Παραδείγματα Α.Ο.

Br_2 , K^+ , LiF , NaH , SO_4^{2-} , Na_2O_2 , KO_2 , HCN , ICl_4^-

- ◆ Br_2 **Br = 0** (Κανόνας 1)
- ◆ K^+ **K = +1** (Κανόνας 2)
- ◆ LiF **Li = +1** (Κανόνας 4α) και **F = -1** (Κανόνας 5)
- ◆ NaH **Na = +1** (Κανόνας 4α) και **H = -1** (Κανόνας 5)
- ◆ SO_4^{2-} **O = -2** (Κανόνας 5) και **S = +6** (Κανόνας 3β)
- ◆ Na_2O_2 **Na = +1** (Κανόνας 4α) και **O = -1** (Κανόνας 3α)
- ◆ KO_2 **K = +1** (Κανόνας 4α) \Rightarrow **O = -½** (Κανόνας 3α)
- ◆ HCN **H = +1, N = -3** (Κανόνας 5) και **C = +2** (Κανόνας 3α)
- ◆ ICl_4^- **Cl = -1** (Κανόνας 5- υπερτερεί το ηλεκτραρνητικότερο και κανόνας 3β) \Rightarrow **I = +3**)

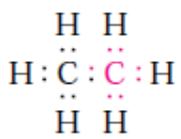
Μεθάνιο

Αριθμός e⁻

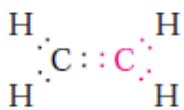
8

Αιθάνιο

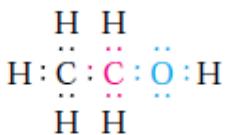
7

Αιθένιο

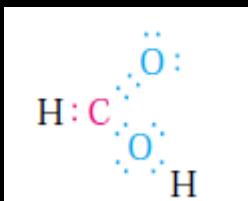
6

Αιθανόλη

5

Μυρμηκικό
Οξύ

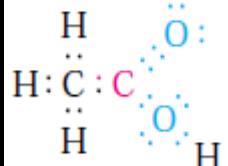
5

Μονοξείδιο

4

Οξικό οξύ

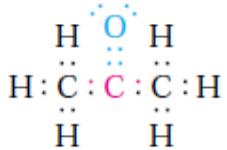
3

Διοξείδιο

2

Ακετόνη

2

A.O. άνθρακα στα βιομόρια

>1 C, A.O. Ανάλογα με την σειρά ηλεκτραρνητικότητας των συνδεόμενων ατόμων H < C < S < N < O

2 CH₃- A.O. -3

CH₂- A.O. -2

CH₂OH- A.O. -1

2 M.O. -2

1

0

A.O. C = 4-x

Οξειδοαναγωγική αντίδραση

- ◆ Αντιδράσεις με μεταβολή αριθμού οξείδωσης:
 - Όλες οι απλής αντικατάστασης και καύσης
 - Μερικές σύνθεσης και διάσπασης, πολύπλοκες
- ◆ Πάντα γίνεται ταυτόχρονα οξείδωση και αναγωγή
 - Μπορούν σε χωριστούν σε μια ημιαντίδραση οξείδωσης και μια ημιαντίδραση αναγωγής (καθεμία ζεύγος οξειδωτικών καταστάσεων: ανηγμένη/οξειδωμένη μορφή)
- ◆ Γίνεται μεταφορά ηλεκτρονίων
 - Στις ημιαντιδράσεις γράφουμε και τα ηλεκτρόνια
- ◆ **Οξειδωτικό μέσο** είναι αντιδρών που προκαλεί οξείδωση
 - Περιέχει στοιχείο που ανάγεται
- ◆ **Αναγωγικό μέσο** είναι αντιδρών που προκαλεί αναγωγή
 - Περιέχει στοιχείο που οξειδώνεται

Na οξειδώνεται, Cl ανάγεται

Na είναι αναγωγικό μέσο, Cl₂ είναι οξειδωτικό μέσο

Συνήθη οξειδωτικά μέσα

Οξειδωτικό μέσο

O₂

H₂O₂

F₂, Cl₂, Br₂, I₂

ClO₃⁻¹ (BrO₃⁻¹, IO₃⁻¹)

H₂SO₄ (πυκνό)

SO₃⁻²

HNO₃ (πυκνό) ή NO₃⁻¹

MnO₄⁻¹ (βασικό)

MnO₄⁻¹ (όξινο)

CrO₄⁻² (βασικό)

Cr₂O₇⁻² (όξινο)

Ανηχθέν προϊόν

O⁻²

H₂O

F⁻¹, Cl⁻¹, Br⁻¹, I⁻¹

Cl⁻¹, (Br⁻¹, I⁻¹)

SO₂ ή S ή H₂S

S₂O₃⁻², ή S ή H₂S

NO₂, ή NO, ή N₂O, ή N₂, ή NH₃

MnO₂

Mn⁺²

Cr(OH)₃

Cr⁺³

Συνήθη αναγωγικά μέσα

Αναγωγικό μέσο

H_2

H_2O_2

I^{-1}

NH_3, N_2H_4

S^{-2}, H_2S

SO_3^{-2}

NO_2^{-1}

C

Fe^{+2}

Cr^{+2}

Sn^{+2}

μέταλλα

Οξειδωμένο προϊόν

H^{+1}

O_2

I_2

N_2

S

SO_4^{-2}

NO_3^{-1}

CO ή CO_2

Fe^{+3}

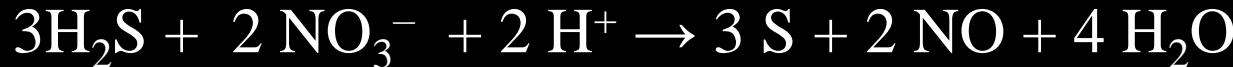
Cr^{+3}

Sn^{+4}

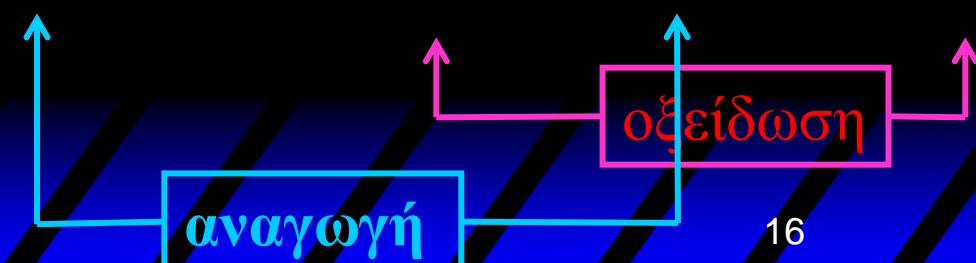
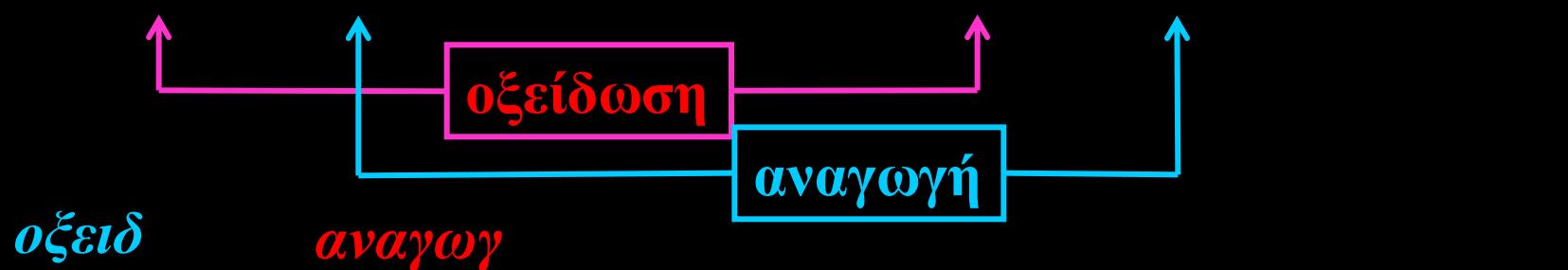
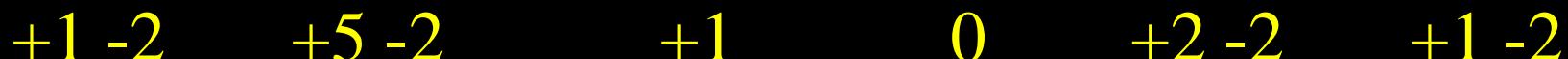
Ιόντα μετάλλων

Σειρά αναγωγικής ισχύος (ηλεκτροθετικότητας): $K, Ba, Ca, Na, Mg, Al, Mn, Zn, Cr, Fe, Co, Ni, Sn, Pb, H_2, Bi, Cu, Hg, Ag, Pt, Au$

Παραδείγματα: Αναγωγικά-οξειδωτικά μέσα

αναγωγή *οξειδ*

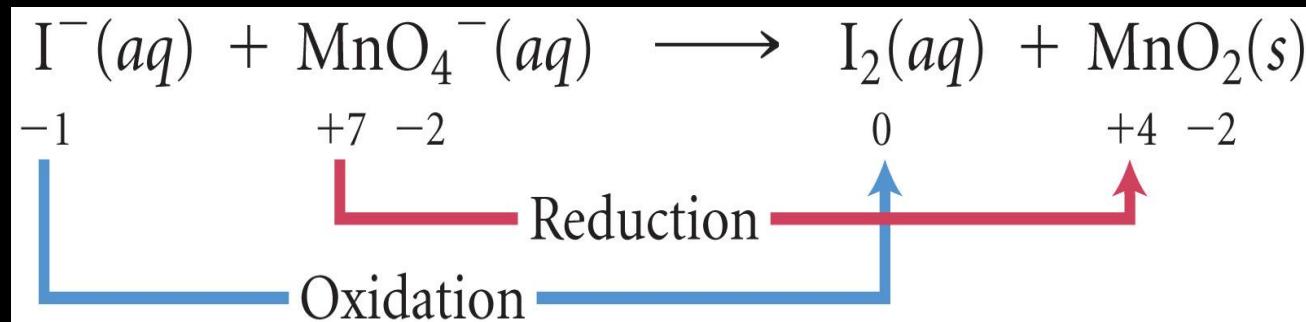
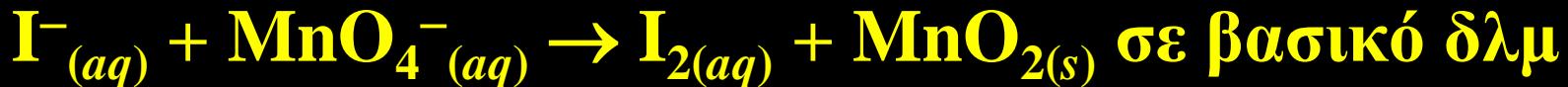

Ισοστάθμιση οξειδοαναγωγικών αντιδράσεων

Μέθοδος ημιαντιδράσεων

- ❖ Απόδοση αριθμών οξείδωσης
 - ❖ Εύρεση στοιχείου που οξειδώνεται και στοιχείου που ανάγεται
- ❖ Αναγραφή **ημιαντιδράσεων** χωρίς ε-
- ❖ Ισοστάθμιση **μάζας** για ημιαντιδράσεις
 - ❖ Πρώτα ισοστάθμιση άλλων στοιχείων εκτός O και H
 - ❖ προσθήκη H_2O όπου απαιτείται O
 - ❖ προσθήκη H^+ όπου απαιτείται H
 - ❖ [Εξουδετέρωση H^+ με OH^- (σε βασικό περιβάλλον)]
- ❖ Ισοστάθμιση **φορτίου** για ημιαντιδράσεις
 - ❖ Προσθήκη e^- στην οξείδωση στα δεξιά, στην αναγωγή στα αριστερά (αντιδρώντα)
 - ❖ Ισοστάθμιση ηλεκτρονίων
- ❖ Πρόσθεση ημιαντιδράσεων
- ❖ Έλεγχος

Παράδειγμα ισοστάθμισης οξειδοαναγωγικής αντίδρασης:

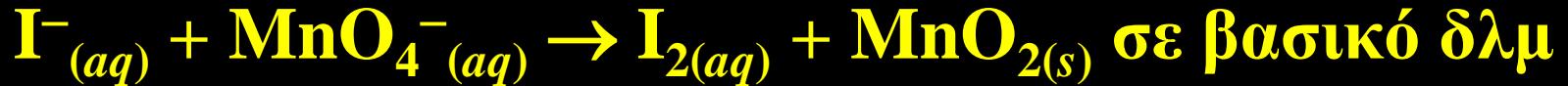
Αναγραφή ημιαντιδράσεων:

Πρώτα ισοστάθμιση άλλων στοιχείων εκτός H και O:

Ισοσταθμίστε:

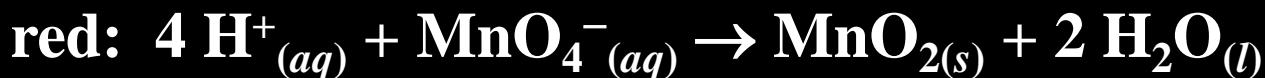
Προσθήκη H_2O όπου απαιτείται O :

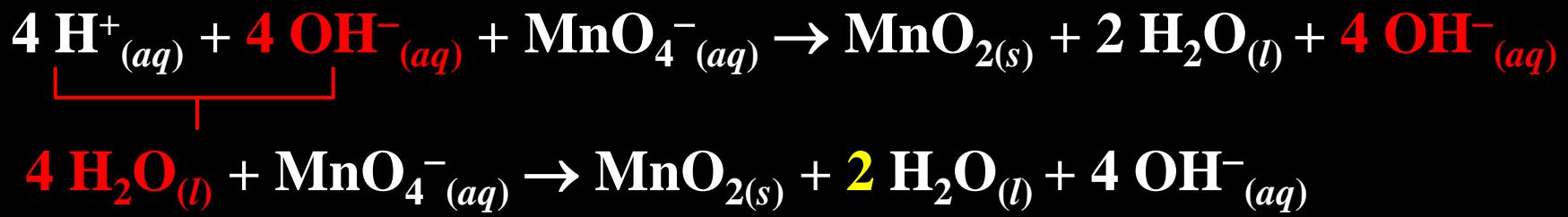
Προσθήκη H^+ όπου απαιτείται H :

Ισοστάθμιση μάζας σε βάση, εξουδετέρωση H^+ με OH^-

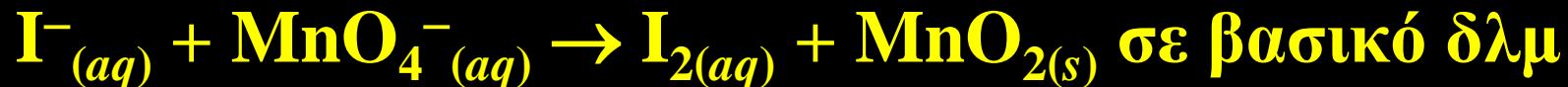

Προσθήκη ίδιου αριθμού OH^- και στις δύο πλευρές μιας ημιαντίδρασης

και απάλειψη μορίων νερού:

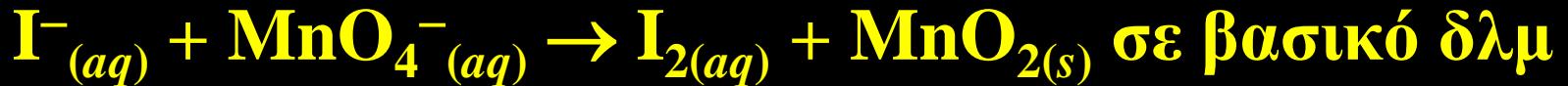
Ισοστάθμιση φορτίου σε κάθε ημιαντίδραση:

Προσθήκη ηλεκτρονίων στις ημιαντιδράσεις

Ισοστάθμιση ηλεκτρονίων στις δύο ημιαντιδράσεις:

Πρόσθεση ημιαντιδράσεων:

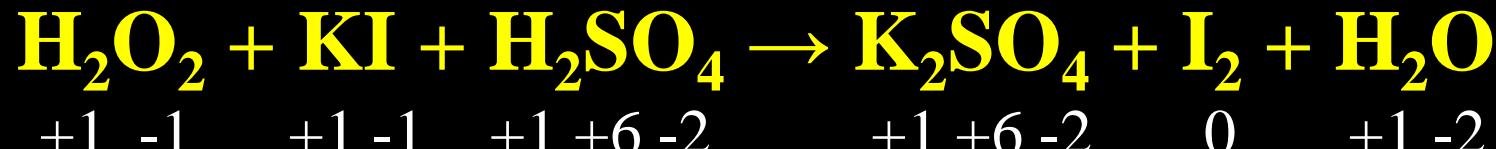
Έλεγχος

Αντιδρώντα	Στοιχείο	Προϊόντα
6	I	6
2	Mn	2
12	O	12
8	H	8
-8	φορτίο	-8

Όχι σε αλκαλικό περιβάλλον – n=6

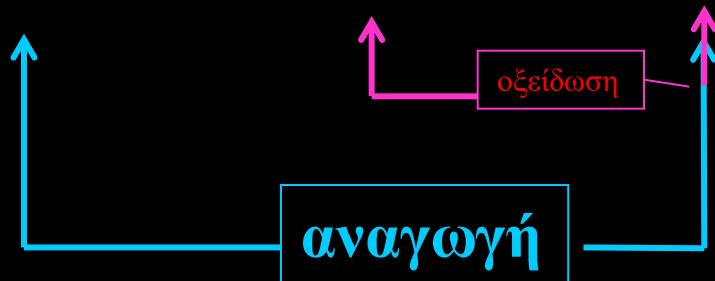
Ισοσταθμίστε:

Ισοσταθμίστε:

+5 -2 -1 0

ox:

red:

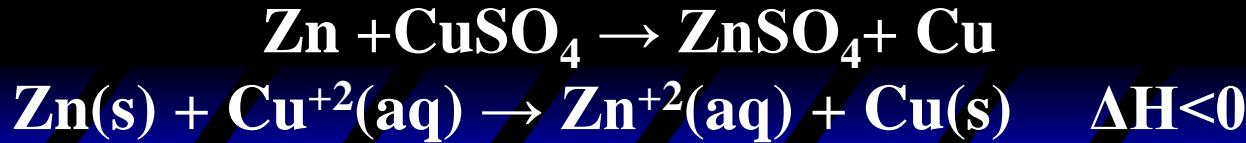
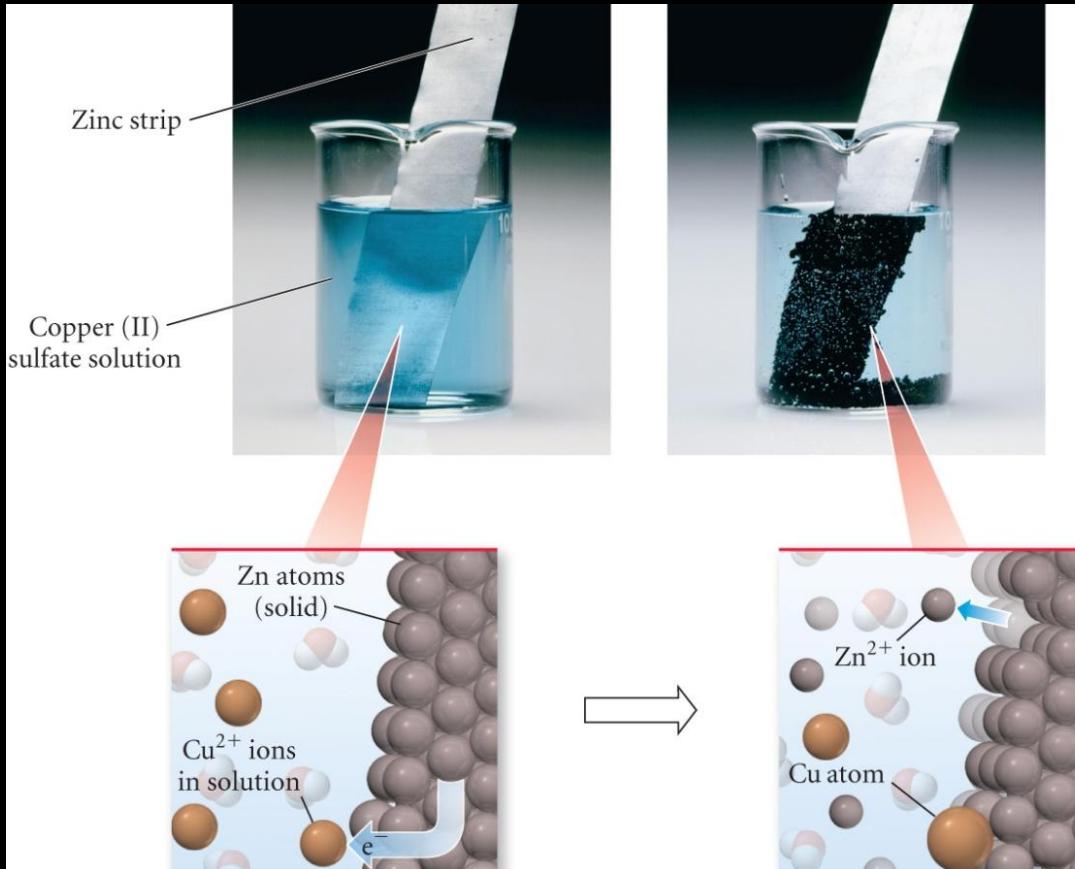

Oλική:

Με απλοποίηση:

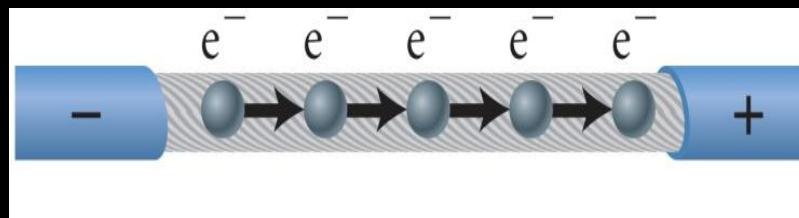

Άμεση μεταφορά ηλεκτρονίων σε οξειδοαναγωγική αντίδραση

Οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις και ηλεκτρικό ρεύμα

- ◆ Μεταφέρουν ηλεκτρόνια από μια ένωση σε άλλη
- ◆ Συνεπώς έχουν τη δυνατότητα να παράγουν ηλεκτρικό ρεύμα
- ◆ Για να χρησιμοποιηθεί το ηλεκτρικό ρεύμα πρέπει να διαχωριστεί ο χώρος όπου πραγματοποιείται οξείδωση από το χώρο που πραγματοποιείται αναγωγή

Ηλεκτροχημικά στοιχεία

- ◆ Χημική ενέργεια \leftrightarrow ηλεκτρική ενέργεια
- ◆ Αυθόρμητες οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις λαμβάνουν χώρα στο **βολταϊκό (ή γαλβανικό) στοιχείο (ή μπαταρία)**
- ◆ Μη-αυθόρμητες οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις λαμβάνουν χώρα στο **ηλεκτρολυτικό στοιχείο** με την προσθήκη ηλεκτρικού ρεύματος
- ◆ Χωριστές αντιδράσεις οξείδωσης-αναγωγής: ημιαντιδράσεις στα **ημιστοιχεία**
- ◆ Η κίνηση ηλεκτρονίων μέσω καλωδίου και η κίνηση ανιόντων-κατιόντων εντός των διαλυμάτων και του ηλεκτρολυτικού συνδέσμου αποτελούν ηλεκτρικό κύκλωμα

Ηλεκτρόδια

Απαιτούνται αγώγιμα στερεά (μέταλλα ή γραφίτης):

«**ηλεκτρόδια**» για τη μεταφορά ε- από τα ημιστοιχεία μέσω εξωτερικού κυκλώματος (καλωδίου) που μπορεί να συμμετέχουν ή όχι στις ημιαντιδράσεις - Ανταλλαγή ιόντων μεταξύ των ημιστοιχείων

◆ Άνοδος

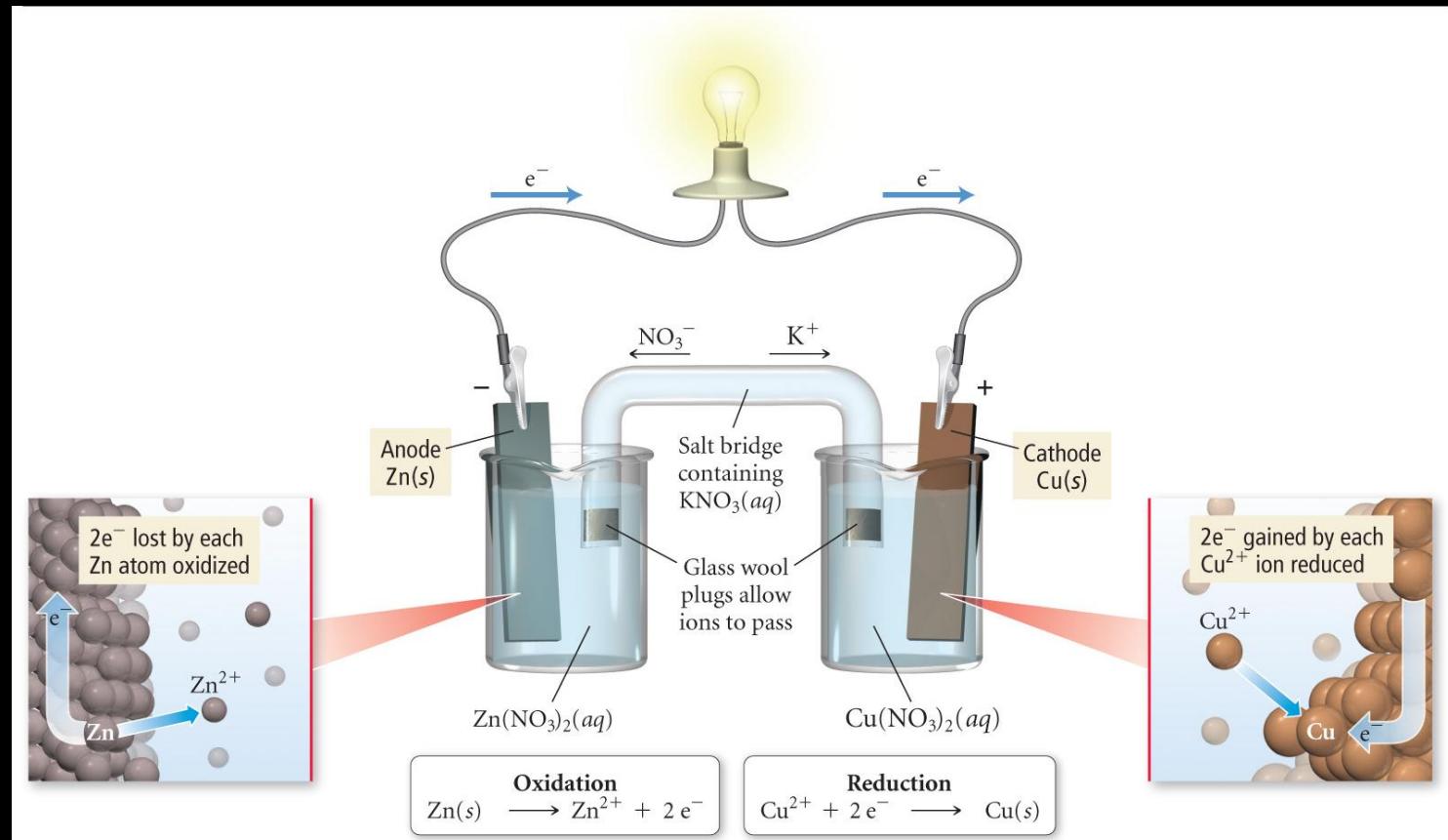
- Ηλεκτρόδιο όπου πραγματοποιείται οξείδωση
- Πηγή ηλεκτρονίων → αρνητικός (-) πόλος
- Προσελκύονται ανιόντα στο διάλυμα της

◆ Κάθοδος

- Ηλεκτρόδιο όπου πραγματοποιείται αναγωγή
- Έλκει ηλεκτρόνια → θετικός (+) πόλος
- Προσελκύονται κατιόντα στο διάλυμα της

[Στα ηλεκτρολυτικά στοιχεία η πολικότητα αντίστροφη]

Έμεση μεταφορά ηλεκτρονίων μεταξύ ατόμων: παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος μέσω καλωδίου στο βολταϊκό στοιχείο

Διάλυση Zn

Αύξηση Zn^{2+}

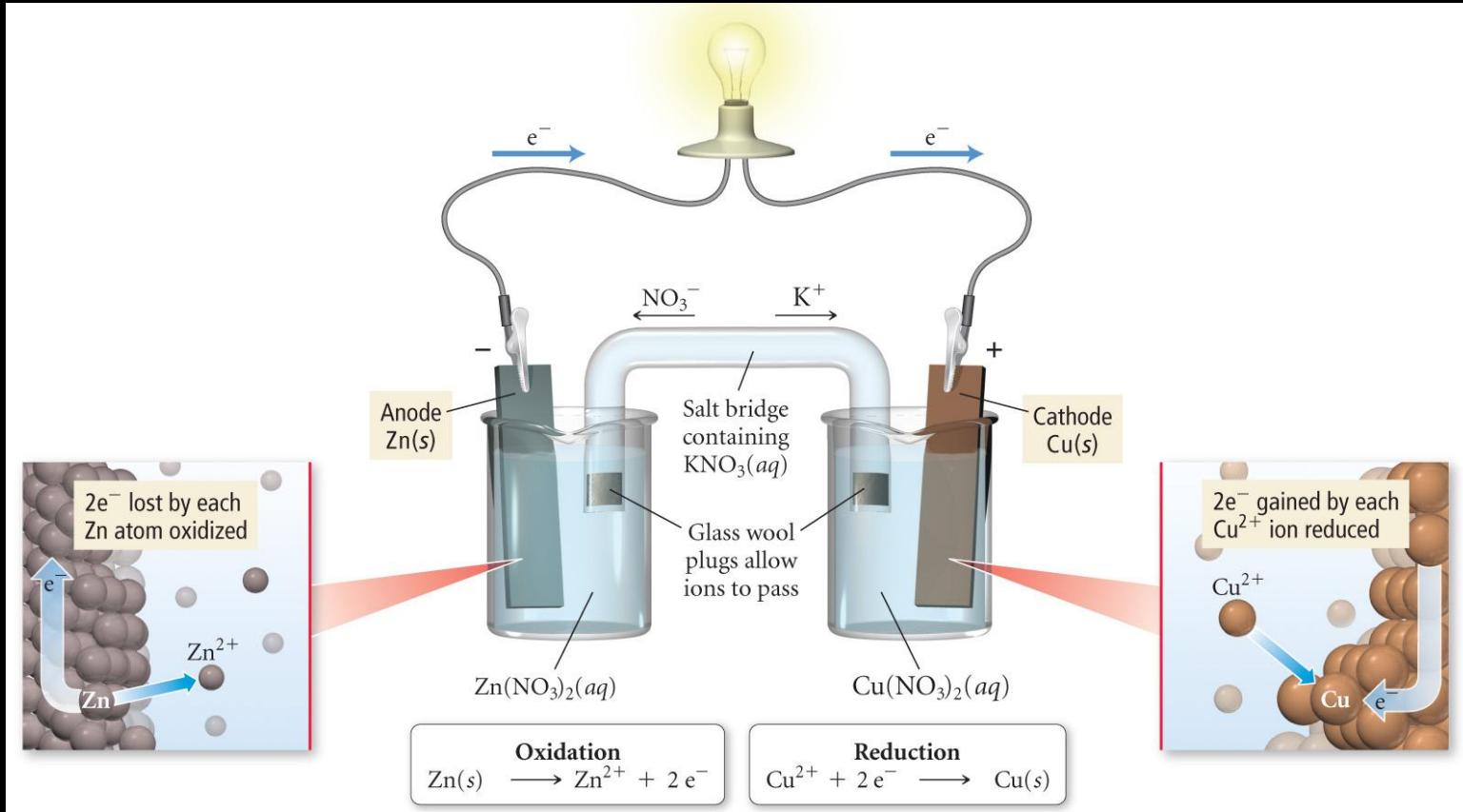
Εναπόθεση Cu

Μείωση Cu^{2+}

Κίνηση ανιόντων (\leftarrow) – Κίνηση κατιόντων (\rightarrow)

Βολταϊκό στοιχείο Daniell

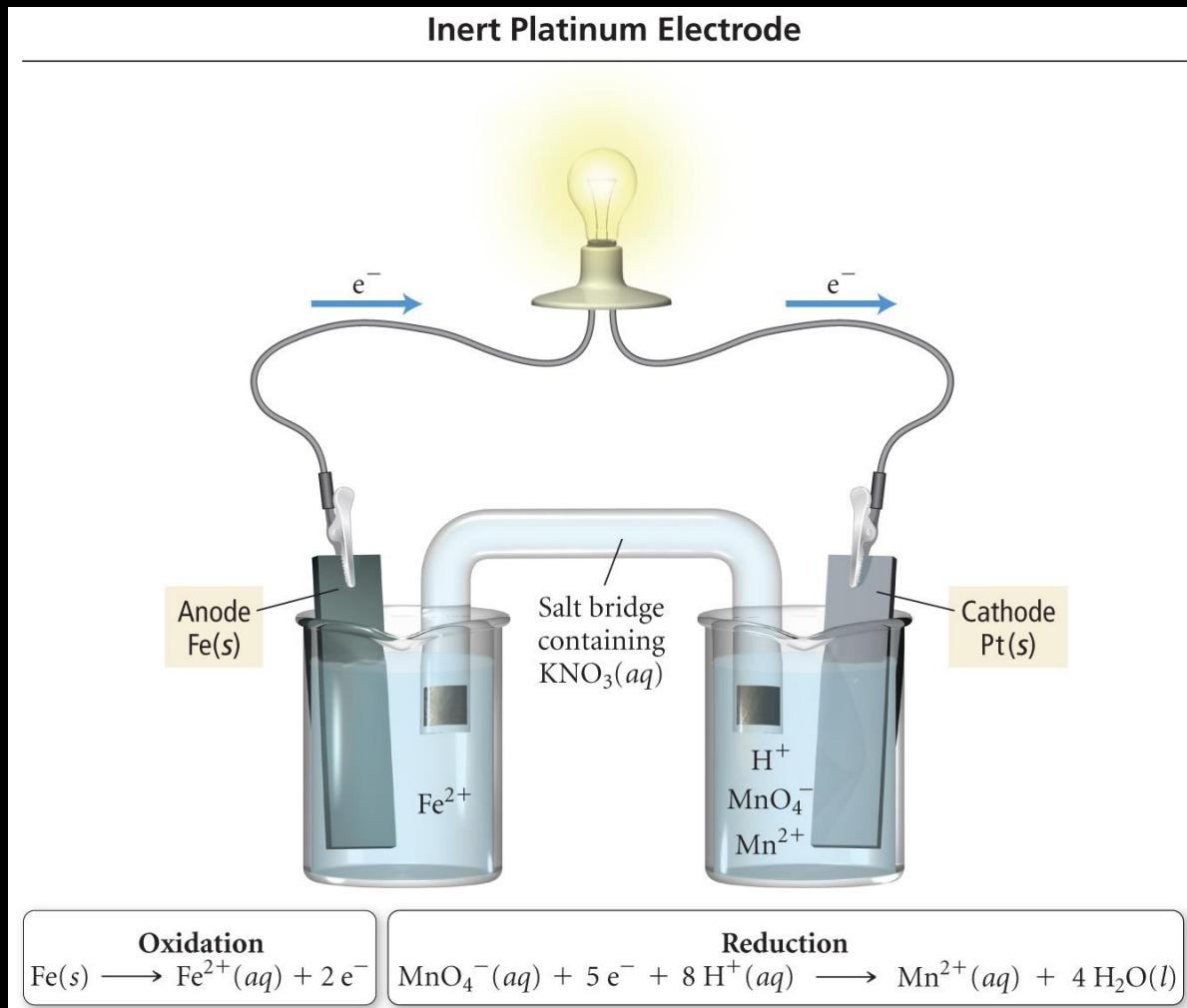

Η γέφυρα άλατος (ηλεκτρολυτικός σύνδεσμος) επιτρέπει την κίνηση ιόντων και απαιτείται για να κλείσει το κύκλωμα και να διατηρηθεί ισορροπία φορτίων KNO_3 ή KCl ή NH_4Cl ή NH_4NO_3 σε άγαρ (gel) με πώματα υαλοβάμβακα

Σημειογραφία ηλεκτροχημικών στοιχείων

- ◆ Συντμημένος γραμμικός τρόπος συμβολισμού:
ηλεκτρόδιο | ηλεκτρολύτης || ηλεκτρολύτης | ηλεκτρόδιο
- ◆ Ημιστοιχείο οξείδωσης πάντοτε στα αριστερά-
Ημιστοιχείο αναγωγής στα δεξιά
- ◆ Μονή κάθετη γραμμή | = διαχωρισμός φάσεων
 - Για πολλαπλούς ηλεκτρολύτες στην ίδια φάση χρησιμοποιείται (,
 - Συχνά χρησιμοποιείται **αδρανές ηλεκτρόδιο**
- ◆ Διπλή κάθετη γραμμή || = γέφυρα άλατος

Παράδειγμα γραμμικής σημειογραφίας

Ένταση και δυναμικό

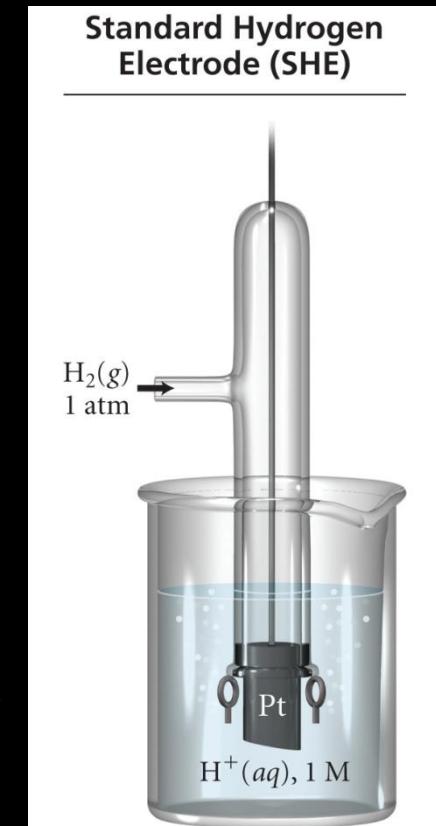
- ◆ Αριθμός των ηλεκτρονίων στη μονάδα του χρόνου →
ένταση $I = q/t$
 - μονάδα = 1 Ampere
 - $1 A = 1 \text{ Coulomb/sec}$
 - Φορτίο $1 e^- = 1,602 \cdot 10^{-19} \text{ Cb}$
 - $1 A = 6,242 \cdot 10^{18} \text{ ηλεκτρόνια/sec}$
- ◆ Διαφορά της δυναμικής ενέργειας μεταξύ αντιδρώντων και προϊόντων είναι το **δυναμικό** του στοιχείου: έργο ανά φορτίο ($V = w/q \Rightarrow w = V \cdot q = V \cdot I \cdot t$)
 - Μονάδα S.I. = 1 Volt
 - $1 V = 1 J/Cb$ φορτίο
 - Η «τάση» που οδηγεί τα ηλεκτρόνια να κινηθούν στο καλώδιο ονομάζεται **Ηλεκτρεγερτική δύναμη (ΗΕΔ, electromotive force, emf)**

Δυναμικό βολταϊκού στοιχείου

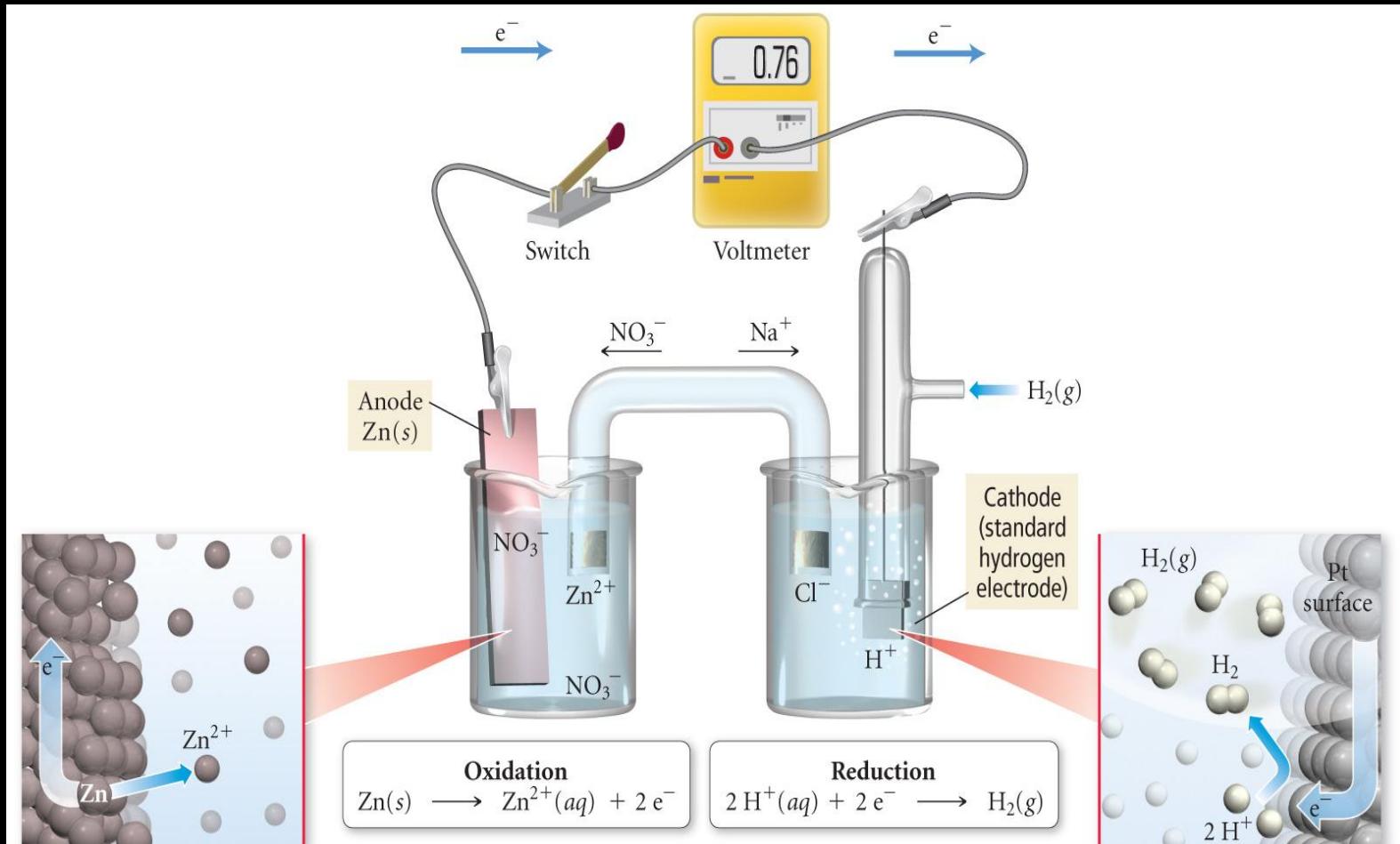
- ◆ Η διαφορά στη δυναμική ενέργεια μεταξύ της ανόδου και της καθόδου σε ένα βολταϊκό στοιχείο μετρείται με βολτόμετρο (χαμηλής αντίστασης) και καλείται **δυναμικό στοιχείου (ΔΕ)**
- ◆ Εξαρτάται από την σχετική ευκολία με την οποία το οξειδωτικό μέσο ανάγεται στην κάθοδο και το αναγωγικό μέσο οξειδώνεται στην άνοδο
- ◆ Κάτω από πρότυπες συνθήκες καλείται **πρότυπο δυναμικό, ΔΕ°** ή πιο συχνά **Ε⁰_{στοιχ}**
 - 25 °C, 1 atm για αέρια, 1 M συγκέντρωση κάθε διαλυμένης ουσίας, στερεό στην πιο σταθερή μορφή
 - Άθροισμα των πρότυπων δυναμικών των ημιστοιχείων

Πρότυπο δυναμικό αναγωγής

- ◆ Μία ημιαντίδραση με ισχυρή τάση να πραγματοποιηθεί έχει θετικό (+) δυναμικό ημιστοιχείου
- ◆ Όταν δύο ημιστοιχεία συνδέονται, τα ηλεκτρόνια ρέουν από την αντίδραση με την ισχυρότερη τάση να πραγματοποιηθεί
- ◆ Δεν μπορούμε να μετρήσουμε τις απόλυτες τάσεις των ημιαντίδρασεων: μόνο **σχετικά** με μια άλλη ημιαντίδραση που διαλέγουμε ως ημιαντίδραση αναφοράς
- ◆ Ως **πρότυπη ημιαντίδραση αναφοράς** επιλέγηκε η αντίδραση του ζεύγους H^+ / H_2 κάτω από πρότυπες συνθήκες σε ηλεκτρόδιο Pt → δυναμικό = 0 V
 - **Πρότυπο ηλεκτρόδιο υδρογόνου, SHE**

Μέτρηση δυναμικού ημιστοιχείου αναφορικά με SHE

To SHE συμπεριφέρεται στο πείραμα αυτό ως κάθοδος
(αναγωγή H^+)

Πρότυπα δυναμικά αναγωγής σε υδατικά διαλύματα

TABLE 18.1 Standard Reduction Potentials at 25 °C

	Reduction Half-Reaction	E° (V)	
Stronger oxidizing agent			Weaker reducing agent
	$\text{F}_2(g) + 2 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{F}^-(aq)$	2.87	
	$\text{H}_2\text{O}_2(aq) + 2 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.78	
	$\text{PbO}_2(s) + 4 \text{H}^+(aq) + \text{SO}_4^{2-}(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{PbSO}_4(s) + 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.69	
	$\text{MnO}_4^-(aq) + 4 \text{H}^+(aq) + 3 \text{e}^- \longrightarrow \text{MnO}_2(s) + 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.68	
	$\text{MnO}_4^-(aq) + 8 \text{H}^+(aq) + 5 \text{e}^- \longrightarrow \text{Mn}^{2+}(aq) + 4 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.51	
	$\text{Au}^{3+}(aq) + 3 \text{e}^- \longrightarrow \text{Au}(s)$	1.50	
	$\text{PbO}_2(s) + 4 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{Pb}^{2+}(aq) + 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.46	
	$\text{Cl}_2(g) + 2 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{Cl}^-(aq)$	1.36	
	$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}(aq) + 14 \text{H}^+(aq) + 6 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{Cr}^{3+}(aq) + 7 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.33	
	$\text{O}_2(g) + 4 \text{H}^+(aq) + 4 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.23	
	$\text{MnO}_2(s) + 4 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{Mn}^{2+}(aq) + 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.21	
	$\text{IO}_3^-(aq) + 6 \text{H}^+(aq) + 5 \text{e}^- \longrightarrow \frac{1}{2} \text{I}_2(aq) + 3 \text{H}_2\text{O}(l)$	1.20	
	$\text{VO}_2^+(aq) + 2 \text{H}^+(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{VO}^{2+}(aq) + \text{H}_2\text{O}(l)$	1.00	
	$\text{Br}_2(l) + 2 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{Br}^-(aq)$	1.09	
	$\text{NO}_3^-(aq) + 4 \text{H}^+(aq) + 3 \text{e}^- \longrightarrow \text{NO}(s) + 2 \text{H}_2\text{O}(l)$	0.96	
	$\text{ClO}_2(g) + \text{e}^- \longrightarrow \text{ClO}_2^-(aq)$	0.95	
	$\text{Ag}^+(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{Ag}(s)$	0.80	
	$\text{Fe}^{3+}(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{Fe}^{2+}(aq)$	0.77	
	$\text{O}_2(g) + 2 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{H}_2\text{O}_2(aq)$	0.70	
	$\text{MnO}_4^-(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{MnO}_4^{2-}(aq)$	0.56	
	$\text{I}_2(s) + 2 \text{e}^- \longrightarrow 2 \text{I}^-(aq)$	0.54	
	$\text{Cu}^+(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{Cu}(s)$	0.52	
	$\text{O}_2(g) + 2 \text{H}_2\text{O}(l) + 4 \text{e}^- \longrightarrow 4 \text{OH}^-(aq)$	0.40	
	$\text{Cu}^{2+}(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{Cu}(s)$	0.34	
	$\text{SO}_4^{2-}(aq) + 4 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{H}_2\text{SO}_3(aq) + \text{H}_2\text{O}(l)$	0.20	
	$\text{Cu}^{2+}(aq) + \text{e}^- \longrightarrow \text{Cu}^+(aq)$	0.16	
	$\text{Sn}^{4+}(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{Sn}^{2+}(aq)$	0.15	
	$2 \text{H}^+(aq) + 2 \text{e}^- \longrightarrow \text{H}_2(s)$	0	

Θετικές
Τιμές
 E°

To SHE συμπεριφέρεται εδώ ως άνοδος (οξείδωση υδρογόνου)

Πρότυπα δυναμικά αναγωγής σε υδατικά διαλύματα #2

Αρνητικές
Τιμές Ε⁰

$2 \text{H}^+(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{H}_2(s)$	0
$\text{Fe}^{3+}(aq) + 3 e^-$	$\longrightarrow \text{Fe}(s)$	-0.036
$\text{Pb}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Pb}(s)$	-0.13
$\text{Sn}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Sn}(s)$	-0.14
$\text{Ni}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Ni}(s)$	-0.23
$\text{Cd}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Cd}(s)$	-0.40
$\text{Fe}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Fe}(s)$	-0.45
$\text{Cr}^{3+}(aq) + e^-$	$\longrightarrow \text{Cr}^{2+}(aq)$	-0.50
$\text{Zn}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Zn}(s)$	-0.76
$\text{Cr}^{3+}(aq) + 3 e^-$	$\longrightarrow \text{Cr}(s)$	-0.73
$2 \text{H}_2\text{O}(l) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{H}_2(g) + 2 \text{OH}^-(aq)$	-0.83
$\text{Mn}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Mn}(s)$	-1.18
$\text{Al}^{3+}(aq) + 3 e^-$	$\longrightarrow \text{Al}(s)$	-1.66
$\text{Mg}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Mg}(s)$	-2.37
$\text{Na}^+(aq) + e^-$	$\longrightarrow \text{Na}(s)$	-2.71
$\text{Ca}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Ca}(s)$	-2.76
$\text{Ba}^{2+}(aq) + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Ba}(s)$	-2.90
$\text{K}^+(aq) + e^-$	$\longrightarrow \text{K}(s)$	-2.92
$\text{Li}^+(aq) + e^-$	$\longrightarrow \text{Li}(s)$	-3.04

Weaker
oxidizing agent

Stronger
reducing agent

To SHE συμπεριφέρεται εδώ ως κάθοδος (αναγωγή H⁺)

Πρότυπο δυναμικό κάθε ημιαντίδρασης
μετρείται σε βολταϊκό στοιχείο μαζί με το SHE

Πρότυπα μετασχηματισμένα δυναμικά αναγωγής βιοχημικών ημιαντιδράσεων

E° ⁰ στοιχ

Για:
 $-pH = 7$
 $-25^{\circ}C$

TABLE 13-7 Standard Reduction Potentials of Some Biologically Important Half-Reactions, at pH 7.0 and 25 °C (298 K)

Half-reaction	E° (V)
$\frac{1}{2}O_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2O$	0.816
$Fe^{3+} + e^- \rightarrow Fe^{2+}$	0.771
$NO_3^- + 2H^+ + 2e^- \rightarrow NO_2^- + H_2O$	0.421
Cytochrome <i>f</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>f</i> (Fe^{2+})	0.365
$Fe(CN)_6^{3-}$ (ferricyanide) + $e^- \rightarrow Fe(CN)_6^{4-}$	0.36
Cytochrome <i>a</i> ₃ (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>a</i> ₃ (Fe^{2+})	0.35
$O_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2O_2$	0.295
Cytochrome <i>a</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>a</i> (Fe^{2+})	0.29
Cytochrome <i>c</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>c</i> (Fe^{2+})	0.254
Cytochrome <i>c</i> ₁ (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>c</i> ₁ (Fe^{2+})	0.22
Cytochrome <i>b</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>b</i> (Fe^{2+})	0.077
Ubiquinone + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ ubiquinol + H_2	0.045
Fumarate ²⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ succinate ²⁻	0.031
$2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2$ (at standard conditions, pH 0)	0.000
Crotonyl-CoA + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ butyryl-CoA	-0.015
Oxaloacetate ²⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ malate ²⁻	-0.166
Pyruvate ⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ lactate ⁻	-0.185
Acetaldehyde + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ ethanol	-0.197
FAD + $2H^+ + 2e^- \rightarrow FADH_2$	-0.219*
Glutathione + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ 2 reduced glutathione	-0.23
S + $2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2S$	-0.243
Lipoic acid + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ dihydrolipoic acid	-0.29
NAD ⁺ + $H^+ + 2e^- \rightarrow NADH$	-0.320
NADP ⁺ + $H^+ + 2e^- \rightarrow NADPH$	-0.324
Acetoacetate + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ β -hydroxybutyrate	-0.346
α -Ketoglutarate + $CO_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow$ isocitrate	-0.38
$2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2$ (at pH 7)	-0.414
Ferredoxin (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ ferredoxin (Fe^{2+})	-0.432

Θετικές
Τιμές $E^{\circ}0$

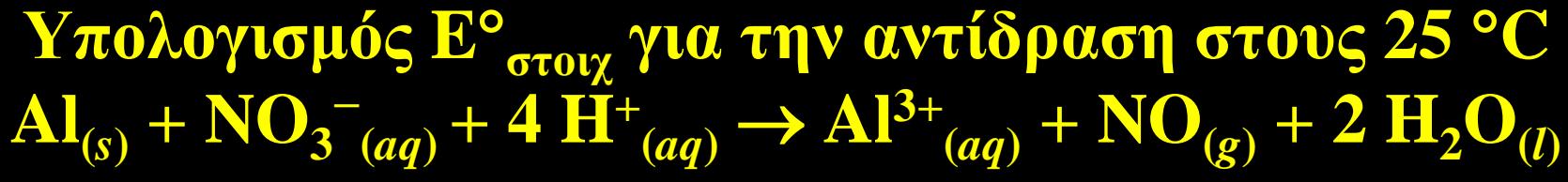
Αρνητικές
Τιμές $E^{\circ}0$

Source: Data mostly from Loach, P.A. (1976) In *Handbook of Biochemistry and Molecular Biology*, 3rd edn (Fasman, G.D., ed.), *Physical and Chemical Data*, Vol. I, pp. 122-130, CRC Press, Boca Raton, FL.

* This is the value for free FAD; FAD bound to a specific flavoprotein (for example succinate dehydrogenase) has a different E° that depends on its protein environments.

Δυναμικά ημιστοιχείων

- ◆ Ημιαντιδράσεις με ισχυρότερη τάση για αναγωγή από το SHE έχουν θετική (+) τιμή προτύπου δυναμικού αναγωγής (E^0_{red}) και το αντιδρών είναι ισχυρό οξειδωτικό
- ◆ Ημιαντιδράσεις με ισχυρότερη τάση για οξείδωση από το SHE έχουν αρνητική (-) τιμή προτύπου δυναμικού αναγωγής (E^0_{red})
- ◆ $E^0_{\text{στοιχ}} = E^0_{\text{τελ}} - E^0_{\text{αρχ}} = E^0_{\text{καθόδου}} - E^0_{\text{ανόδου}}$
- ◆ $E^0_{\text{στοιχ}} = E^0_{\text{ox}} + E^0_{\text{red}}$
- ◆ $E^0_{\text{ox}} = -E^0_{\text{red}}$
- ◆ Όταν προστίθενται οι τιμές E^0 για τα ημιστοιχεία, **να μην πολλαπλασιάζονται** ακόμη και αν χρειάζεται ο πολλαπλασιασμός των ημιαντιδράσεων για την ισοστάθμιση της ολικής αντίδρασης (E^0 εντατική ιδιότητα)

Ημιαντιδράσεις οξείδωσης-αναγωγής

Από πίνακα ή ως δεδομένα:

Ημιαντιδραση #1: $E^\circ_{\text{ox}} = - E^\circ_{\text{red}} = -(-1,66) = +1,66 \text{ V}$

Ημιαντιδραση #2: $E^\circ_{\text{red}} = +0,96 \text{ V}$

Οι ημιαντιδράσεις αθροίζουν και δίνουν τη τελική αντίδραση

$$E^\circ_{\text{στοιχ}} = E^\circ_{\text{ox}} + E^\circ_{\text{red}} = (+1,66) + (+0,96) = +2,62 \text{ V}$$

Προβλέψτε εάν η ακόλουθη αντίδραση είναι ανθόριμη (σε πρότυπες συνθήκες)

Από πίνακα πρότυπων δυναμικών αναγωγής:

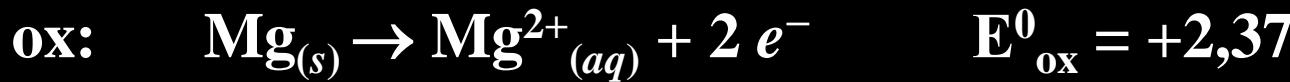
Ημιαντιδράσεις οξείδωσης-αναγωγής:

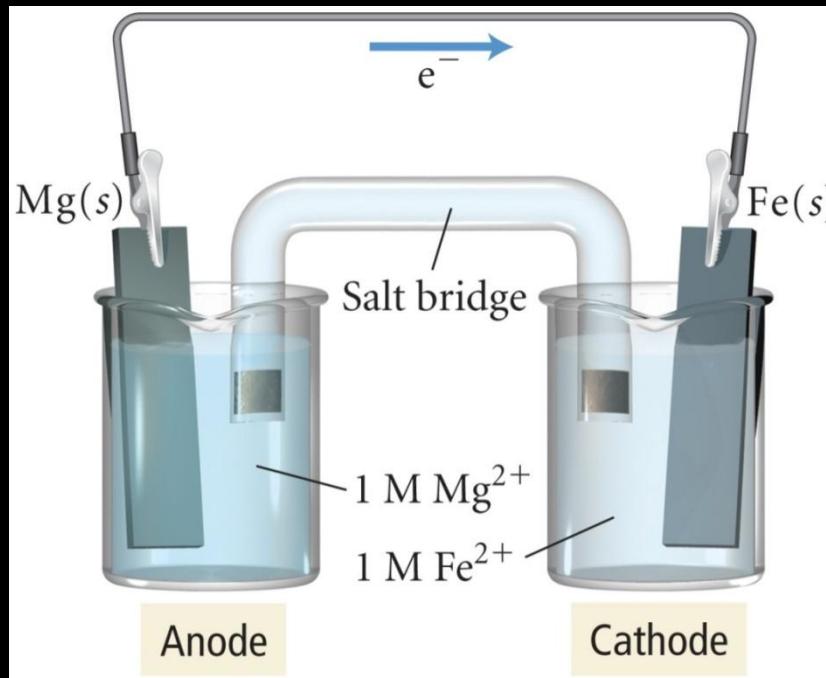
$$E^{\circ}_{\text{στοιχ}} = E^{\circ}_{\text{ox}} + E^{\circ}_{\text{red}} = +0,45 + (-2,37) = -1,92 \text{ V}$$

Καθώς η αναγωγή του Mg^{2+} είναι κάτω από την αναγωγή του Fe^{2+} στον πίνακα, η αντίδραση είναι **MΗ-ανθόριμη** όπως γράφηκε

Είναι ανθόρμητη η αντίστροφη αντίδραση:

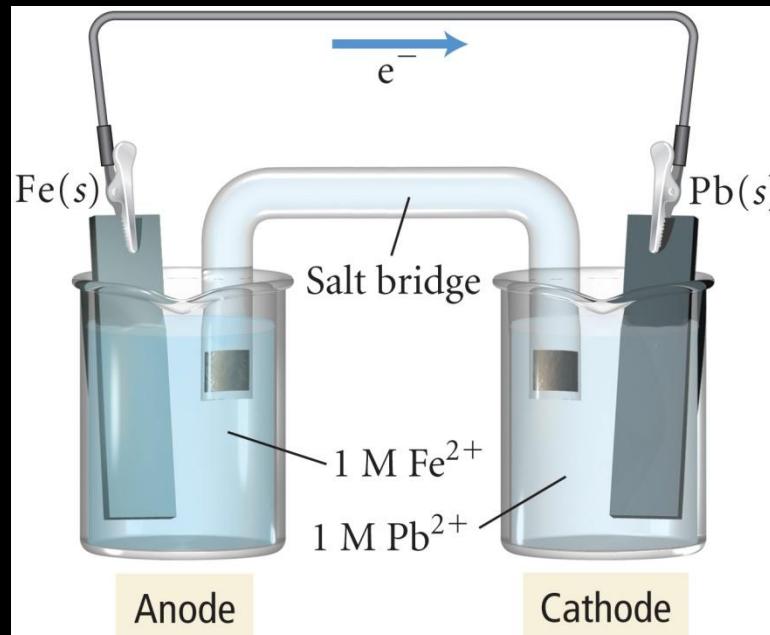

$$E^{\circ}_{\text{στοιχ}} = E^{\circ}_{\text{ox}} + E^{\circ}_{\text{red}} = +2,37 + (-0,45) = +1,92 \text{ V}$$

Οξείδωση στην άνοδο στα αριστερά, ηλεκτρόνια ρέουν από την άνοδο στην κάθοδο

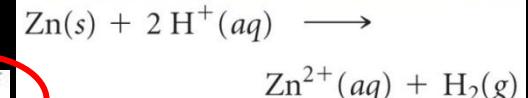
Ημιαντιδράσεις, ολική αντίδραση και E° για το βολταϊκό στοιχείο:

$$E^\circ_{\text{στοιχ}} = E^\circ_{\text{ox}} + E^\circ_{\text{red}} = +0,45 + (-0,13) = +0,32 \text{ V}$$

Προβλέποντας εάν ένα μέταλλο θα διαλυθεί σε οξύ

- ◆ Ένα μέταλλο διαλύεται σε οξύ εάν η αναγωγή του μεταλλικού ιόντος είναι δυσκολότερη της αναγωγής του $H^+_{(aq)}$
- ◆ Διαλύονται τα μέταλλα των οποίων η αναγωγική αντίδραση βρίσκεται κάτω από την αντίστοιχη του H^+ (στον πίνακα προτύπων δυναμικών αναγωγής)

$2 \text{H}^+_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{H}_2(s)$	0
$\text{Fe}^{3+}_{(aq)} + 3 e^-$	$\longrightarrow \text{Fe}(s)$	-0.036
$\text{Pb}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Pb}(s)$	-0.13
$\text{Sn}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Sn}(s)$	-0.14
$\text{Ni}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Ni}(s)$	-0.23
$\text{Cd}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Cd}(s)$	-0.40
$\text{Fe}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Fe}(s)$	-0.45
$\text{Cr}^{3+}_{(aq)} + e^-$	$\longrightarrow \text{Cr}^{2+}_{(aq)}$	-0.50
$\text{Zn}^{2+}_{(aq)} + 2 e^-$	$\longrightarrow \text{Zn}(s)$	-0.76

$$E^\circ_{\text{στοιχ}} = E^\circ_{\text{ox}} + E^\circ_{\text{red}}$$

$$= -[-0,76] + 0 = +0,76$$

E° στοιχ, ΔG° και K

◆ Για μια ανθόρμητη όξειδοαναγωγική αντίδραση:

-Προχωρεί προς τα δεξιά με τα αντιδρώντα σε πρότυπες καταστάσεις

- $\Delta G^\circ < 0$ (αρνητικό)
- $E^\circ > 0$ (θετικό)
- $K_c > 1$

◆ $\Delta G^\circ = w_{max} = -q \cdot E^\circ$ στοιχ

$\Rightarrow -R \cdot T \cdot \ln K_c = -n \cdot F \cdot E^\circ$ στοιχ

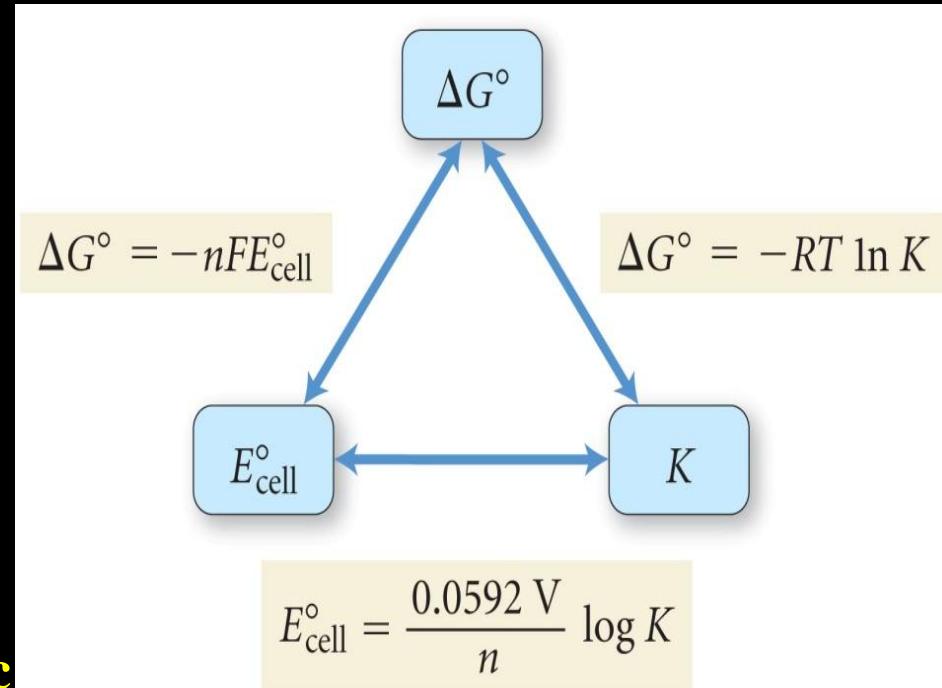
$\Rightarrow E^\circ$ στοιχ = $\{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln K_c$

- n ο αριθμός mol των ηλεκτρονίων ισοσταθμισμένης αντίδρασης

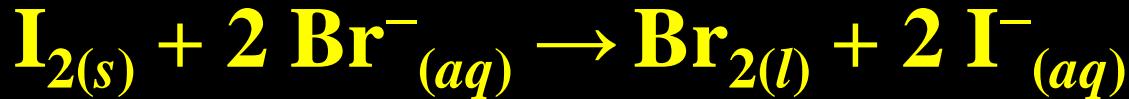
- F = σταθερά Faraday = φορτίο 1 mol e^- = $1,602 \cdot 10^{-19}$ Cb

* $6,022 \cdot 10^{23}$ e^- /mole = 96.485 Cb/mol e^-

◆ E° στοιχ = {0,0592 V/n} · logK_c στους 25 °C

Υπολογισμός ΔG° για την αντίδραση

ox: $2 \text{ Br}^-(aq) \rightarrow \text{Br}_{2(l)} + 2 e^- \quad E^\circ = -1,09 \text{ V}$

red: $\text{I}_{2(s)} + 2 e^- \rightarrow 2 \text{ I}^-(aq) \quad E^\circ = +0,54 \text{ V}$

$$E^\circ_{\text{στοιχ}} = E^\circ_{\text{ox}} + E^\circ_{\text{red}} = (-1,09) + (+0,54) = -0,55 \text{ V}$$

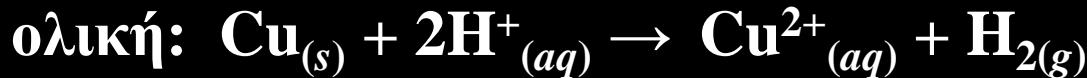
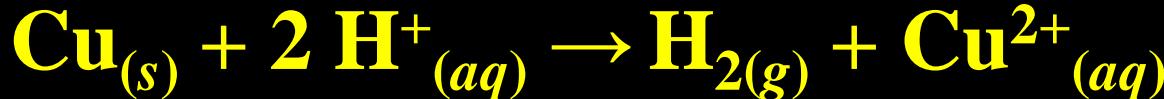
$$\Delta G^\circ = -n \cdot F \cdot E^\circ_{\text{στοιχ}}$$

$$\Delta G^\circ = -(2 \text{ mol } e^-) \left(96.485 \frac{\text{Cb}}{\text{mol } e^-} \right) \left(-0,55 \frac{\text{J}}{\text{Cb}} \right)$$

$$\Delta G^\circ = +1,1 \times 10^5 \text{ J}$$

Καθώς η ΔG° είναι θετική (+), η προς τα δεξιά αντίδραση
δεν είναι ανθόρμητη κάτω από πρότυπες συνθήκες

Υπολογισμός K_c στους $25\text{ }^\circ\text{C}$ για την αντίδραση

$$E^\circ_{\sigma\tau\omega\chi} = E^\circ_{\text{ox}} + E^\circ_{\text{red}} = 0 + (-0,34) = -0,34 \text{ V} \text{ μη-ανθόρυμητη}$$

$$E^\circ_{\sigma\tau\omega\chi} = \{0,0592 \text{ V/n}\} \cdot \log K_c$$

$$\log K_c = (-0,34 \text{ V}) \frac{(2)}{0,0592 \text{ V}} = -11,5$$

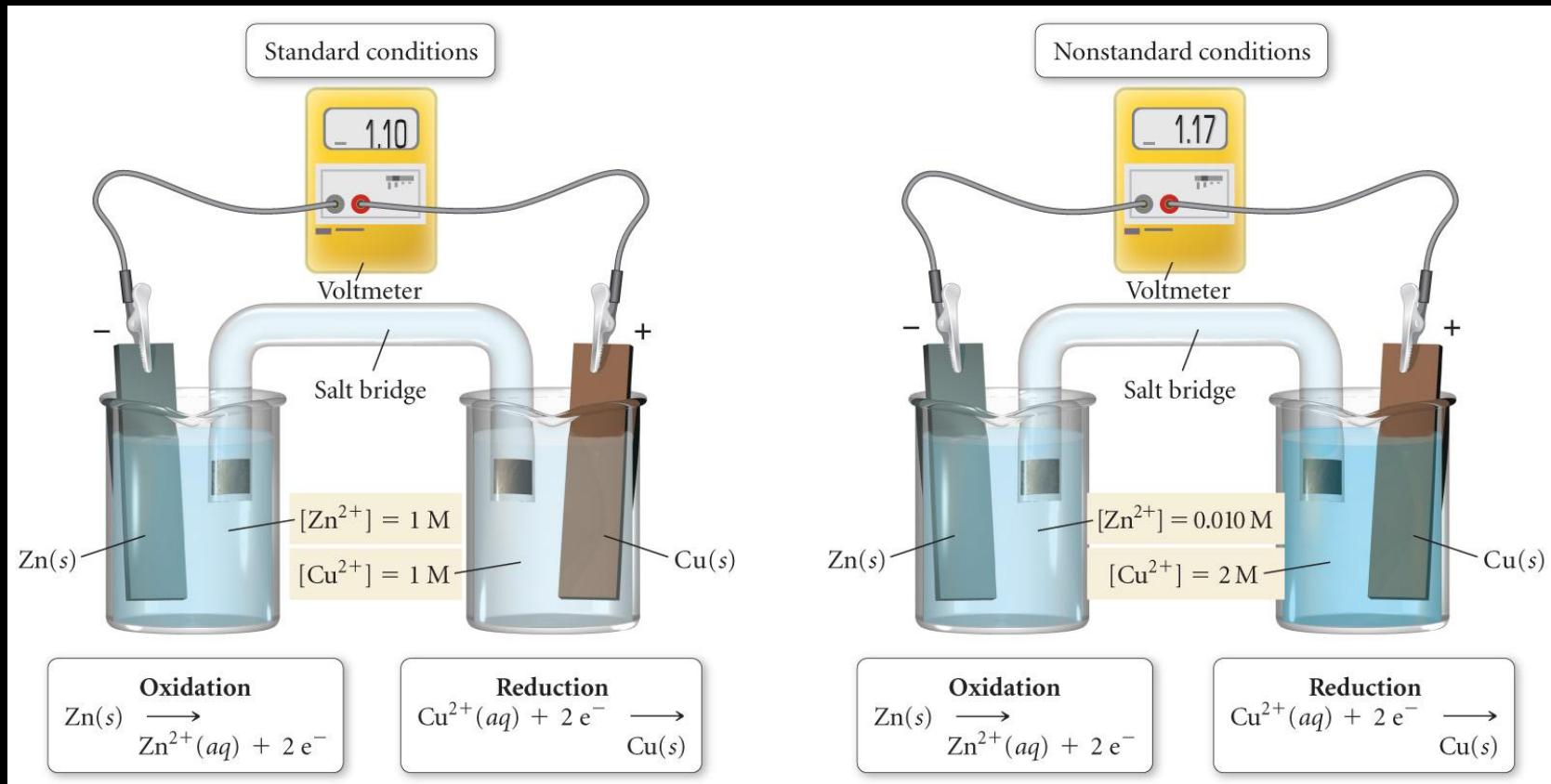
$$K_c = 10^{-11,5} = 3,2 \times 10^{-12}$$

καθώς $K_c \ll 1$, η θέση της ισορροπίας είναι αρκετά προς τα αριστερά σε πρότυπες συνθήκες

Εξίσωση Nernst σε μη-πρότυπες συνθήκες

- ◆ $\Delta G = \Delta G^\circ + R \cdot T \cdot \ln Q$
- ◆ $-n \cdot F \cdot E_{\text{στοιχ}} = -n \cdot F \cdot E_{\text{στοιχ}}^0 + R \cdot T \cdot \ln Q \Rightarrow$
- ◆ $E_{\text{στοιχ}} = E_{\text{στοιχ}}^0 - \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln Q$
- ◆ Επίδραση T
- ◆ **$E = E^\circ - (0,0592 \text{ V/n}) \cdot \log Q$ στους 25 °C**
 - όταν $Q = 1$, $\log 1 = 0 \Rightarrow E_{\text{στοιχ}} = E_{\text{στοιχ}}^0$
 - όταν $Q < 1$, $E_{\text{στοιχ}} > E_{\text{στοιχ}}^0$
 - όταν $Q > 1$, $E_{\text{στοιχ}} < E_{\text{στοιχ}}^0$
 - όταν $Q = K_c$, $E_{\text{στοιχ}} = E_{\text{στοιχ}}^0 - \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln K_c = 0$

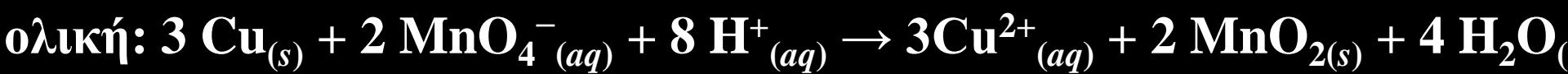
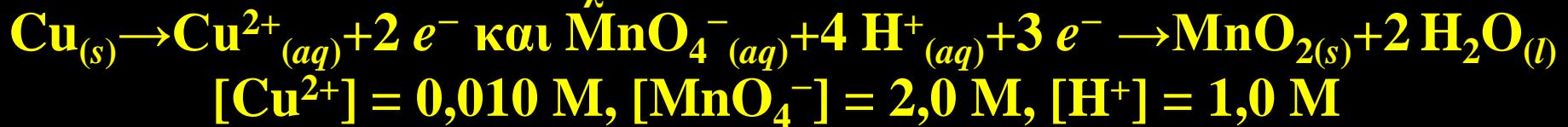
$E_{\sigma\tau\omega\chi}$ σε μη-πρότυπες συνθήκες

$$E_{\sigma\tau\omega\chi} = E^0_{\sigma\tau\omega\chi} - \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln Q$$

$$Q = [Zn^{+2}] / [Cu^{+2}] < 1 \Rightarrow E_{\sigma\tau\omega\chi} > E^0_{\sigma\tau\omega\chi}$$

Υπολογισμός $E_{\sigma\tauοιχ}$ στους 25°C για το στοιχείο με:

$$E^{\circ}_{\sigma\tauοιχ} = E^{\circ}_{\text{ox}} + E^{\circ}_{\text{red}} = (-0,34) + (+1,68) = +1,34 \text{ V}$$

$$E_{\sigma\tauοιχ} = E^{\circ}_{\sigma\tauοιχ} - \frac{0,0592 \text{ V}}{n} \log Q$$

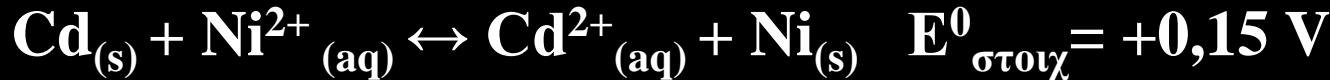
$$E_{\sigma\tauοιχ} = E^{\circ}_{\sigma\tauοιχ} - \frac{0,0592 \text{ V}}{n} \log \frac{[\text{Cu}^{2+}]^3}{[\text{MnO}_4^{-}]^2 [\text{H}^{+}]^8}$$

$$E_{\sigma\tauοιχ} = 1,34 \text{ V} - \frac{0,0592 \text{ V}}{6} \log \frac{[0,010]^3}{[2,0]^2 [1,0]^8}$$

$$E_{\sigma\tauοιχ} = 1,41 \text{ V}$$

$E_{\sigma\tauοιχ} > E^{\circ}_{\sigma\tauοιχ}$ όπως αναμένεται καθώς $Q < 1$: $[\text{MnO}_4^{-}] > 1 \text{ M}$ και $[\text{Cu}^{2+}] < 1 \text{ M}$

Άσκηση Ε_{στοιχ}

Να υπολογισθεί το $E_{\sigma\tau\omega\chi}$ στους 25 °C:

- A) $[\text{Ni}^{2+}] = 1 \text{ M}$ $[\text{Cd}^{2+}] = 0,1 \text{ M}$
B) $[\text{Ni}^{2+}] = 10^{-5} \text{ M}$ $[\text{Cd}^{2+}] = 10 \text{ M}$

n=2

$$E_{\sigma\tau\omega\chi A} = 0,15 - \{0,0592 \text{ V}/2\} \cdot \log 0,1/1 = +0,18 \text{ V}$$

$$E_{\sigma\tau\omega\chi B} = 0,15 - \{0,0592 \text{ V}/2\} \cdot \log 10/ 10^{-5} = -0,03 \text{ V}$$

Σύμφωνο με αρχή Le Chatelier

*Αλλαγή πρόσημου και φοράς ηλεκτρικού ρεύματος
με αλλαγή συγκεντρώσεων!*

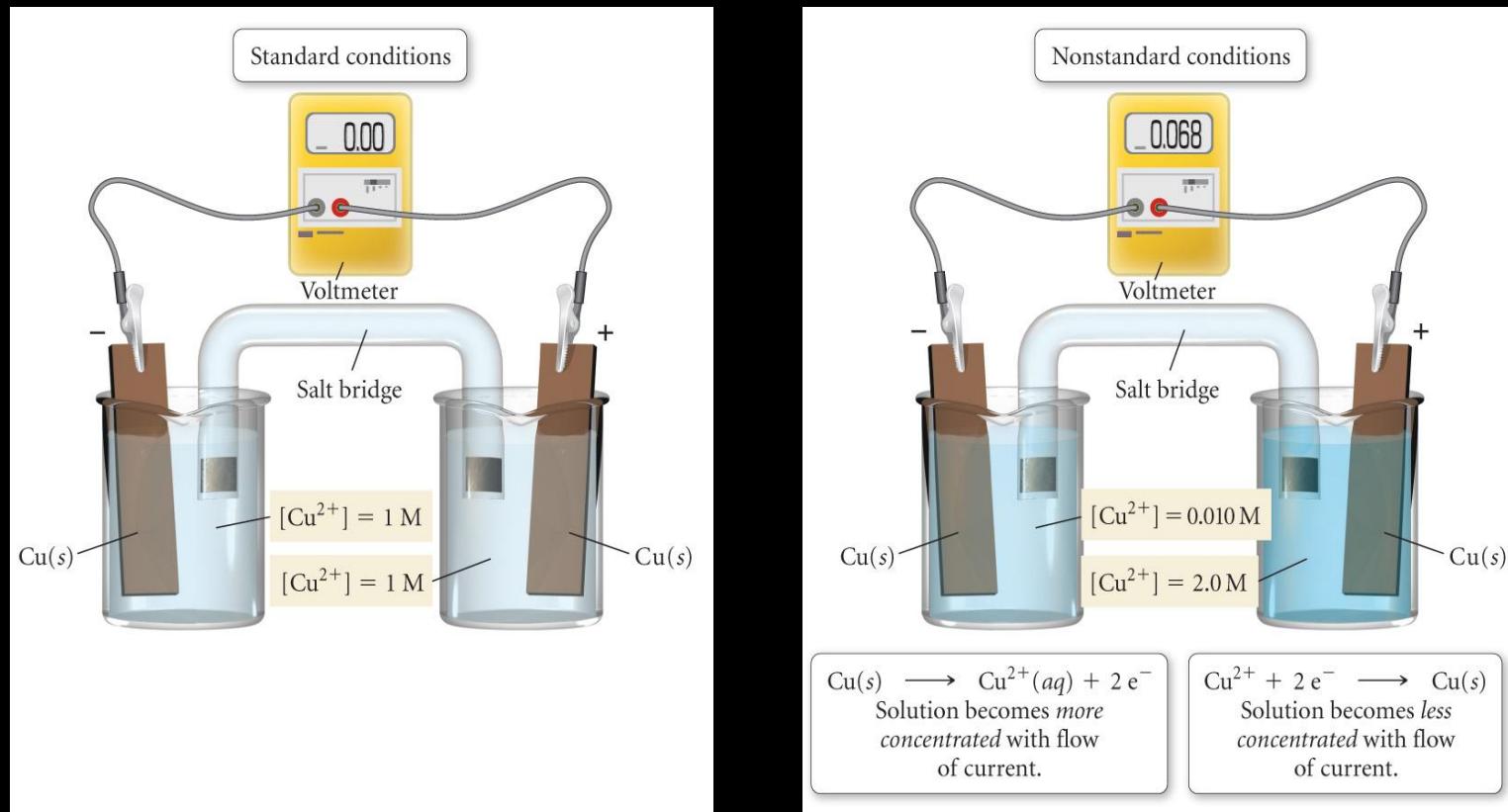
Υπολογισμός E^0 ημιαντίδρασης από πρόσθεση δύο άλλων

$$\begin{aligned}\Delta G^0 &= \Delta G^0_1 + \Delta G^0_2 \\ \Rightarrow -n \cdot F \cdot E^0 &= -n_1 \cdot F \cdot E^0_1 - n_2 \cdot F \cdot E^0_2 \\ \Rightarrow n \cdot E^0 &= n_1 \cdot E^0_1 + n_2 \cdot E^0_2 \\ \Rightarrow E^0 &= \{n_1 \cdot E^0_1 + n_2 \cdot E^0_2\} / n\end{aligned}$$

Ηλεκτροχημικά στοιχεία διαφοράς συγκέντρωσης (concentration cells)

- ◆ Είναι δυνατόν να έχουμε αυθόρμητη αντίδραση εάν οι αντιδράσεις οξείδωσης και αναγωγής είναι ίδιες: αρκεί οι συγκεντρώσεις ηλεκτρολυτών να είναι διαφορετικές
- ◆ Όταν χωρίζονται από μεμβράνη καλούνται **ηλεκτρόδια μεμβράνης**
- ◆ Τα ηλεκτρόνια θα ρέουν από το ηλεκτρόδιο στο αραιότερο διάλυμα προς το ηλεκτρόδιο στο πιο πυκνό διάλυμα
 - Η οξείδωση στο ηλεκτρόδιο με το πιο αραιό διάλυμα (άνοδος) θα αυξήσει τη συγκέντρωση του ιόντος
 - Η αναγωγή του ιόντος στο ηλεκτρόδιο με το πιο πυκνό διάλυμα (κάθοδος) θα μειώσει τη συγκέντρωση του
 - Η ροή θα σταματήσει όταν οι συγκεντρώσεις γίνουν ίσες

Ηλεκτροχημικά στοιχεία διαφοράς συγκέντρωσης

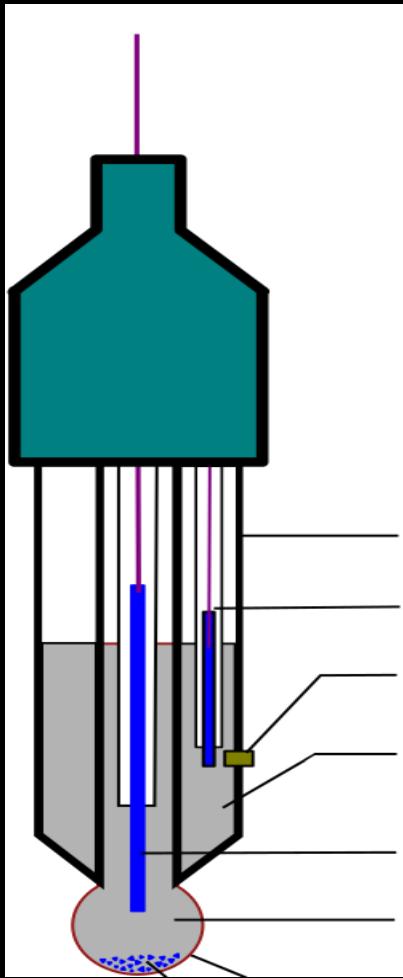

Όταν οι συγκεντρώσεις στα ημιστοιχεία είναι ίσες δεν υπάρχει διαφορά στην ενέργεια μεταξύ τους και δε ρέουν ηλεκτρόνια

Όταν οι συγκεντρώσεις στα ημιστοιχεία είναι διαφορετικές, τα ηλεκτρόνια ρέουν από τη μεριά με το αραιότερο διάλυμα (άνοδος) προς το πιο πυκνό διάλυμα (κάθοδος)

Χρήσιμες εφαρμογές στα κλινικά εργαστήρια:

1) pHμετρο

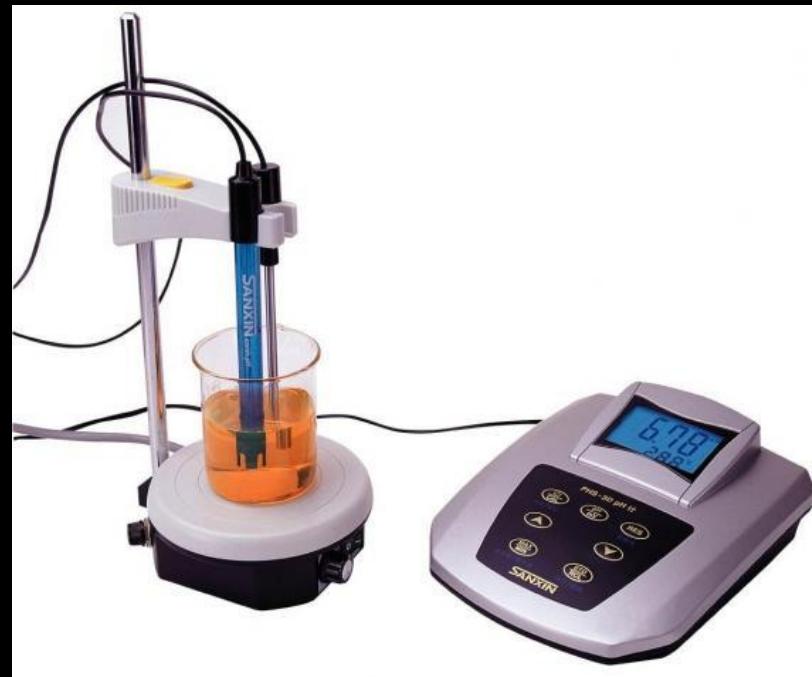
Συνδυασμένος ανιχνευτής
δύο ηλεκτροδίων

Ηλεκτρόδιο αναφοράς Ag/AgCl
Πορώδες διάφραγμα

Διάλυμα αναφοράς KCl 0,1 M

Ηλεκτρόδιο υάλου Ag/AgCl ή καλομέλανος (Hg/Hg₂Cl₂)
HCl 10⁻⁷ M + KCl 0,1 M

Λεπτή υάλινη μεμβράνη

2) Na/K/Cl ποτενσιομετρήσεις με εκλεκτικά ηλεκτρόδια σε ορό

Πρότυπα μετασχηματισμένα δυναμικά αναγωγής βιοχημικών ημιαντιδράσεων

E°_{stoich}

Για:

-pH = 7

-25 °C

TABLE 13-7 Standard Reduction Potentials of Some Biologically Important Half-Reactions, at pH 7.0 and 25 °C (298 K)

Half-reaction	E° (V)
$\frac{1}{2}O_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2O$	0.816
$Fe^{3+} + e^- \rightarrow Fe^{2+}$	0.771
$NO_3^- + 2H^+ + 2e^- \rightarrow NO_2^- + H_2O$	0.421
Cytochrome <i>f</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>f</i> (Fe^{2+})	0.365
$Fe(CN)_6^{3-}$ (ferricyanide) + $e^- \rightarrow Fe(CN)_6^{4-}$	0.36
Cytochrome <i>a</i> ₃ (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>a</i> ₃ (Fe^{2+})	0.35
$O_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2O_2$	0.295
Cytochrome <i>a</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>a</i> (Fe^{2+})	0.29
Cytochrome <i>c</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>c</i> (Fe^{2+})	0.254
Cytochrome <i>c</i> ₁ (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>c</i> ₁ (Fe^{2+})	0.22
Cytochrome <i>b</i> (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ cytochrome <i>b</i> (Fe^{2+})	0.077
Ubiquinone + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ ubiquinol + H_2	0.045
Fumarate ²⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ succinate ²⁻	0.031
$2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2$ (at standard conditions, pH 0)	0.000
Crotonyl-CoA + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ butyryl-CoA	-0.015
Oxaloacetate ²⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ malate ²⁻	-0.166
Pyruvate ⁻ + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ lactate ⁻	-0.185
Acetaldehyde + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ ethanol	-0.197
FAD + $2H^+ + 2e^- \rightarrow FADH_2$	-0.219*
Glutathione + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ 2 reduced glutathione	-0.23
S + $2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2S$	-0.243
Lipoic acid + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ dihydrolipoic acid	-0.29
NAD ⁺ + $H^+ + 2e^- \rightarrow NADH$	-0.320
NADP ⁺ + $H^+ + 2e^- \rightarrow NADPH$	-0.324
Acetoacetate + $2H^+ + 2e^- \rightarrow$ β -hydroxybutyrate	-0.346
α -Ketoglutarate + $CO_2 + 2H^+ + 2e^- \rightarrow$ isocitrate	-0.38
$2H^+ + 2e^- \rightarrow H_2$ (at pH 7)	-0.414
Ferredoxin (Fe^{3+}) + $e^- \rightarrow$ ferredoxin (Fe^{2+})	-0.432

Θετικές
Τιμές E°

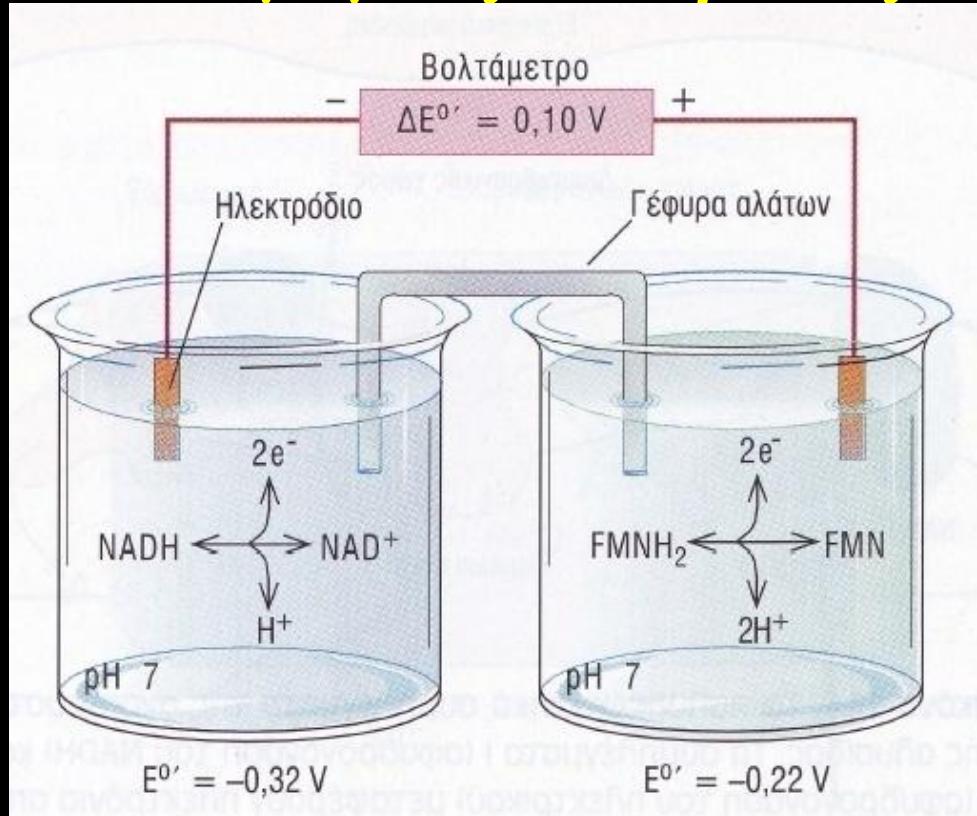
Αρνητικές
Τιμές E°

n=2

Source: Data mostly from Loach, P.A. (1976) In *Handbook of Biochemistry and Molecular Biology*, 3rd edn (Fasman, G.D., ed.), *Physical and Chemical Data*, Vol. I, pp. 122-130, CRC Press, Boca Raton, FL.

* This is the value for free FAD; FAD bound to a specific flavoprotein (for example succinate dehydrogenase) has a different E° that depends on its protein environments.

Ηλεκτροχημικό γαλβανικό στοιχείο σε βιολογικές οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις

Από τον πίνακα:

$$E^{\circ'} = -0,22 \text{ V}$$

$$E^{\circ'} = -0,32 \text{ V}$$

$$E^{\circ'}_{\text{στοιχ}} = E^{\circ'}_{\text{red}} + E^{\circ'}_{\text{ox}} = -0,22 + (+0,32) = +0,10 \text{ V}$$

Υπολογισμός E° , ΔG° , E, ΔG βιολογικής οξειδοαναγωγικής αντίδρασης #1

a) E° , ΔG° στους 25 °C, pH=7 και πρότυπες καταστάσεις

Από τον πίνακα δυναμικών αναγωγής:

$$E^{\circ} = -0,197 \text{ V}$$

$$E^{\circ} = -0,320 \text{ V}$$

$$E^{\circ}_{\text{red}} = -0,197 \text{ V}$$

$$E^{\circ}_{\text{ox}} = -E^{\circ}_{\text{red}} = 0,320 \text{ V}$$

$$E^{\circ}_{\text{ox}} = E^{\circ}_{\text{ox}} + E^{\circ}_{\text{red}} = +0,320 + (-0,197) = +0,123 \text{ V}$$

n=2

$$\Delta G^{\circ} = -n \cdot F \cdot E^{\circ}_{\text{ox}} = -2 \text{ mol e}^- \cdot 96500 \text{ Cb/mol e}^- \cdot 0,123 \text{ J/Cb} = -23739 \text{ J}$$

Ανθόριμη σε πρότυπες συνθήκες

Υπολογισμός E° , ΔG° , E' , $\Delta G'$ βιολογικής οξειδοαναγωγικής αντίδρασης #2

Στους 25 °C β) όταν $[\text{NADH}] = [\text{Ακεταλδεϋδη}] = 1 \text{ M}$ και $[\text{αιθανόλη}] = [\text{NAD}^+] = 0,1 \text{ M}$

$$E' = E^{\circ} - (0,0592 \text{ V/n}) \cdot \log Q \Rightarrow$$

$$E' = 0,123 \text{ V} - (0,0592/2) \cdot \log \{0,1 \cdot 0,1\} / \{1 \cdot 1\} \Rightarrow$$

$$E' = 0,123 \text{ V} - (0,0592/2) \cdot \log (0,01) \Rightarrow$$

$$E' = 0,123 \text{ V} - (0,0592/2) \cdot (-2) \Rightarrow$$

$$E' = 0,123 \text{ V} + 0,0592 \text{ V} = 0,182 \text{ V}$$

n=2

$$\Delta G' = -n \cdot F \cdot E' = -2 \text{ mol e}^- \cdot 96500 \text{ Cb/mol e}^- \cdot 0,182 \text{ J/Cb} = -35126 \text{ J}$$

Πιο αυθόρμητη σε σχέση με τις πρότυπες συνθήκες!

Αρκεί για την παραγωγή $35/52 = 0,7 \text{ mol ATP}$

Δυναμικό ημιστοιχείου σε μη-πρότυπες συνθήκες

Σε μια ανθόρμητη οξειδοαναγωγική αντίδραση:

$$E_{\text{στοιχ}} = E^0_{\text{στοιχ}} - \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln \{[\Gamma]^{\gamma} \cdot [\Delta]^{\delta}\} / \{[A]^a \cdot [B]^{\beta}\}$$

Ημιαντίδραση αναγωγής ζεύγους $A_{\text{ox}}/A_{\text{red}}$:

Οξειδωμένη Ανηγμένη μορφή
δέκτης e^- δότης e^-

$$\begin{aligned} E_{\eta\mu\alpha\tau} &= E^0_{\eta\mu\alpha\tau} - \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln [A_{\text{red}}] / [A_{\text{ox}}] = \\ &= E^0_{\eta\mu\alpha\tau} + \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln [A_{\text{ox}}] / [A_{\text{red}}] \\ &= E^0_{\eta\mu\alpha\tau} + \{R \cdot T / n \cdot F\} \cdot \ln [A_{\text{δέκτης } e^-}] / [A_{\text{δότης } e^-}] \\ &= E^0_{\eta\mu\alpha\tau} + \{0,026 \text{ V/n}\} \cdot \ln [A_{\text{δέκτης } e^-}] / [A_{\text{δότης } e^-}] \quad (25^\circ \text{ C}) \\ &= E^0_{\eta\mu\alpha\tau} + \{0,0592 \text{ V/n}\} \cdot \log [A_{\text{δέκτης } e^-}] / [A_{\text{δότης } e^-}] \quad (25^\circ \text{ C}) \end{aligned}$$

Βιολογικές οξειδοαναγωγικές αντιδράσεις

❖ Άμεση μεταφορά e^-

ανίχνευση αναγωγικών σακχάρων με το υγρό του Fehling
[Δλμ. A: CuSO₄ – Δλμ. B: NaOH (κυρίως)]

❖ Ως άτομα υδρογόνου

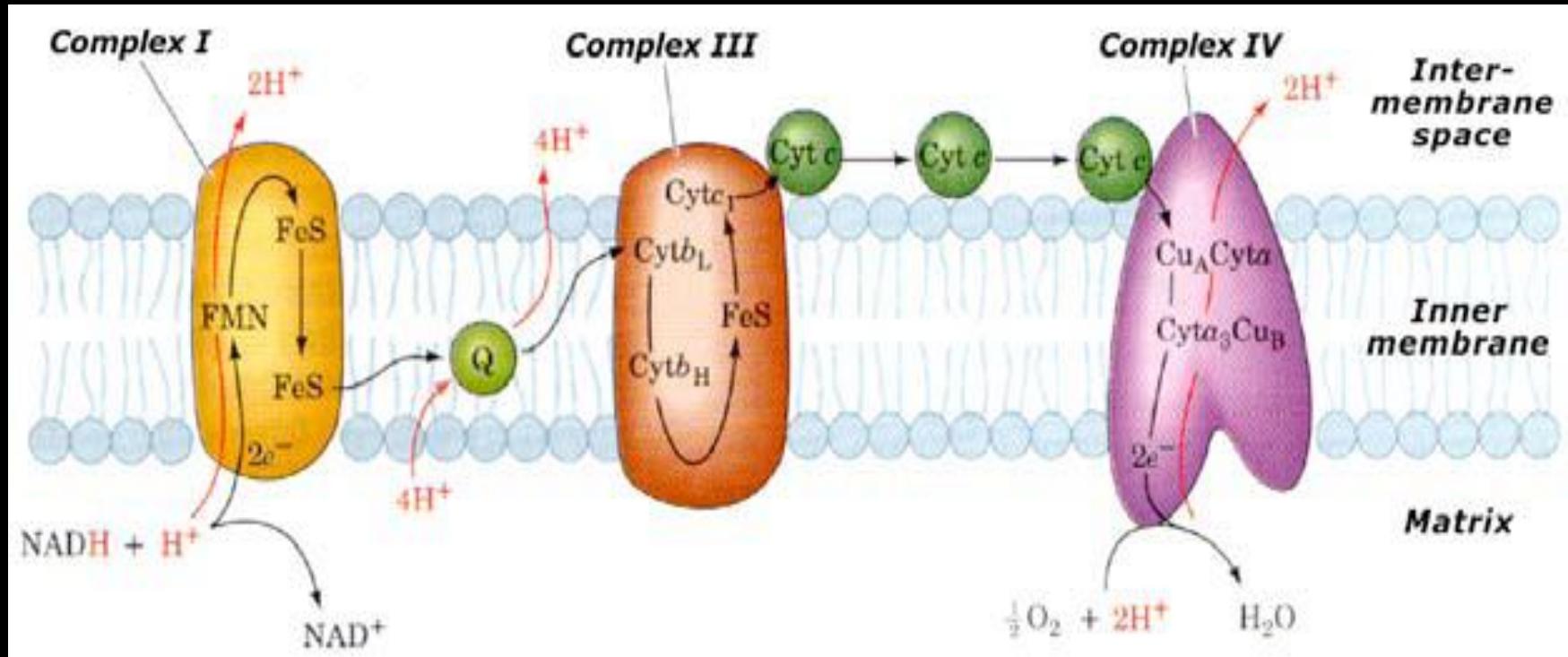
❖ Ως ιόντα υδριδίου ($:H^-$)

❖ Άμεσος συνδυασμός με οξυγόνο

Αναπνευστική αλυσίδα μεταφοράς e^-

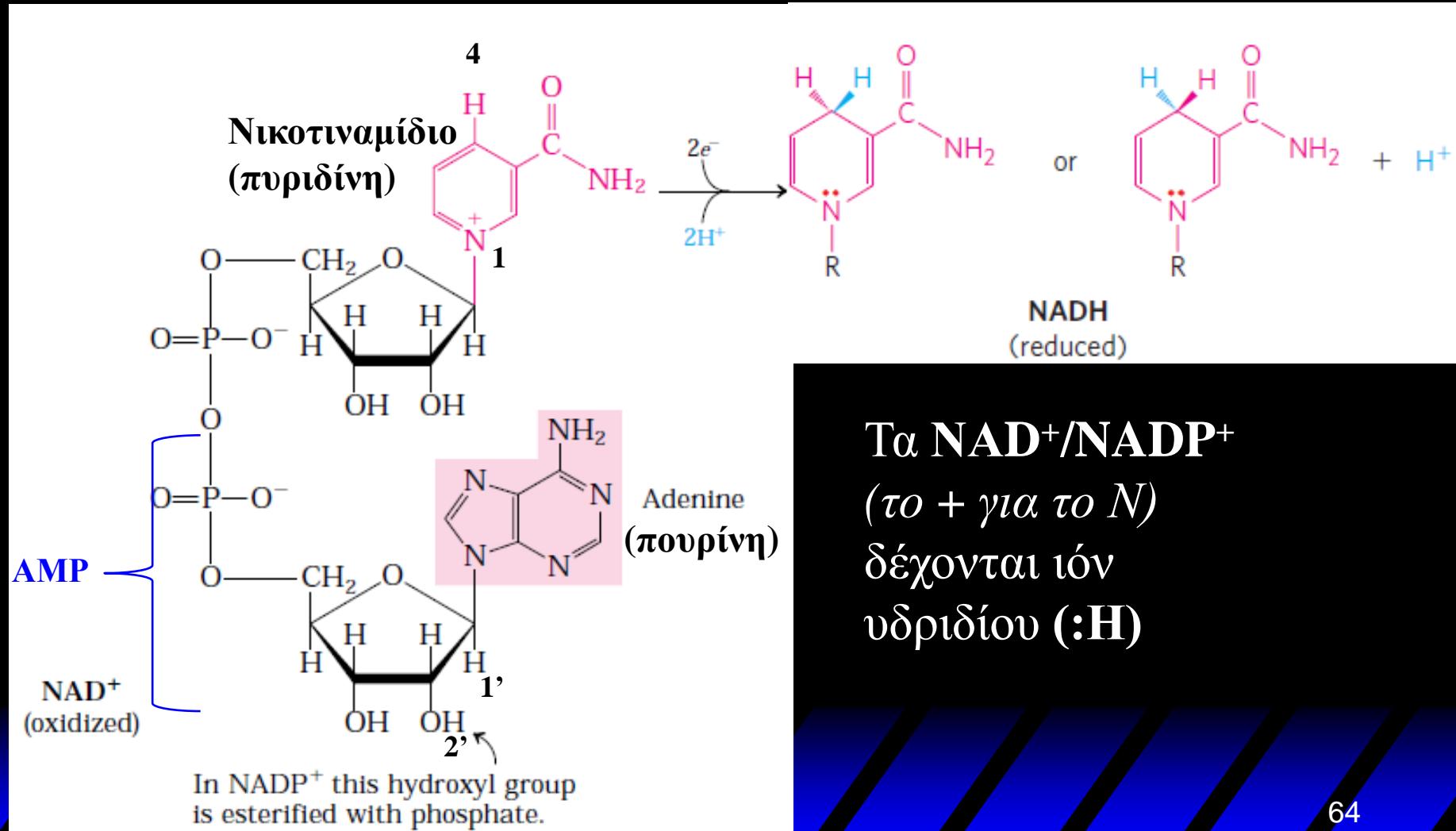

Η οξείδωση βιομορίων π.χ. γλυκόζης σε νερό και CO_2 ($\Delta G^{\circ} = -2840 \text{ KJ/mol}$ θεωρητικά) γίνεται **σταδιακά** στον ανθρώπινο οργανισμό με μια σειρά ελεγχόμενων αντιδράσεων ανάμεσά τους και οξειδώσεις που μετατρέπουν την **ΗΕΔ** της μεταφοράς e^- στην εσωτερική μιτοχονδριακή μεμβράνη και τη μεταφορά H^+ στο διαμεμβρανικό χώρο σε:

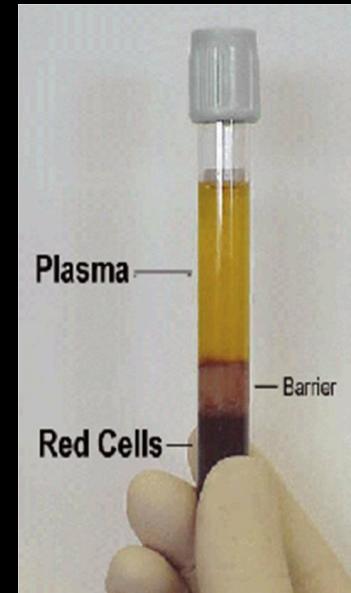
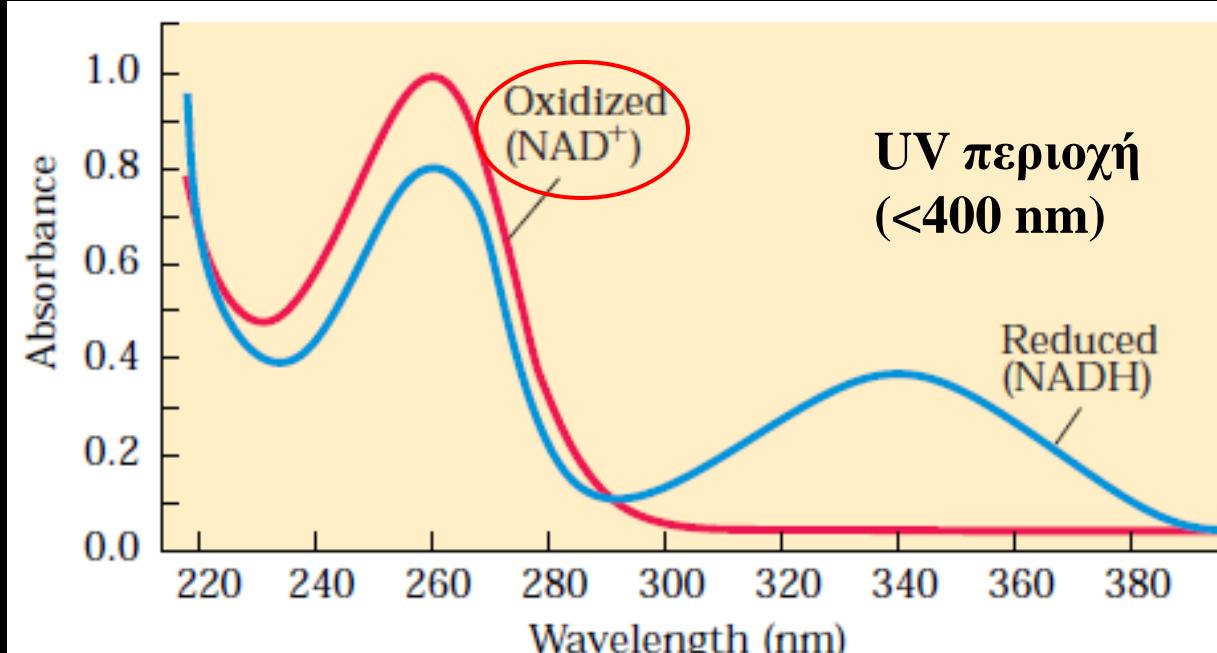
- 1) **Παραγωγή H_2O** από την μεταφορά των e^- στο O_2
- 2) **Πρωτοιοκινητική δύναμη** προς το εσωτερικό των μιτοχονδρίων και **παραγωγή ATP** στη θεμέλια ουσία μέσω ATP συνθάσης

$\text{NAD}^+/\text{NADP}^+ \leftrightarrow \text{NADH}/\text{NADPH}$

υδατοδιαλυτά δινουκλεοτίδια -φορείς ηλεκτρονίων
συνένζυμα αφυδρογονασών

Μετρήσεις στο κλινικό εργαστήριο

Αντίδραση-δείκτης στο εργαστήριο Κλινικής Βιοχημείας
Για προσδιορισμούς γλυκόζης, χοληστερόλης, CK, LDH κ.λπ.

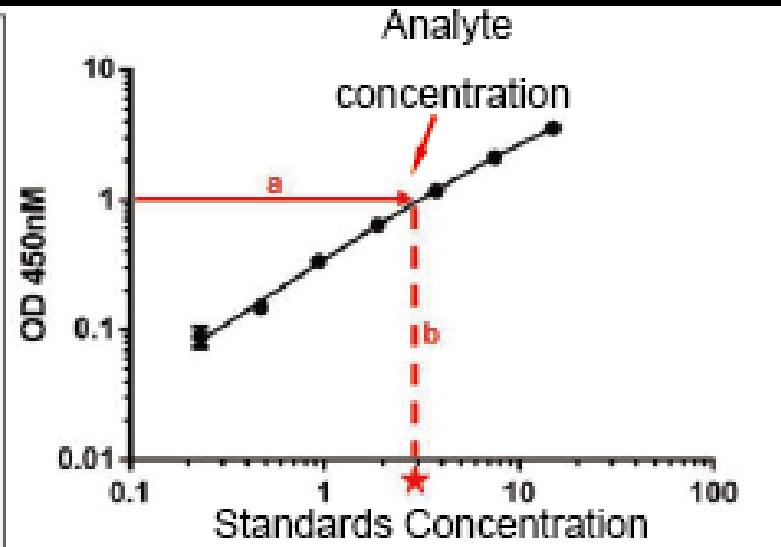
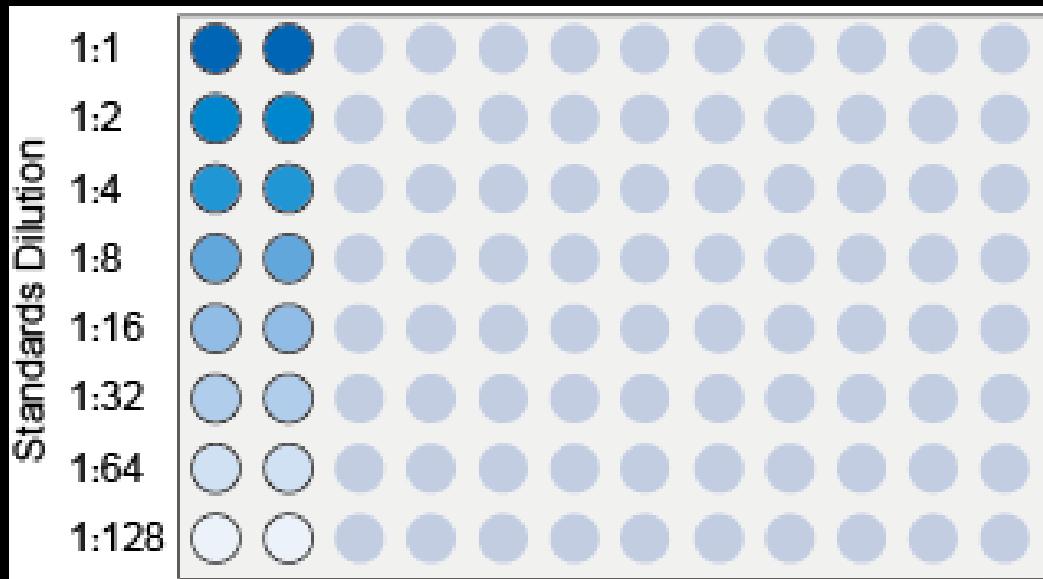
Χοληστερόλη → χολεστενόνη (οξείδωση)

(παρουσία ενζύμου)

Απορρόφηση NADH ανάλογη της συγκέντρωσης χοληστερόλης
(Νόμος Lambert-Beer): $A = \varepsilon \cdot l \cdot C$, όπου A απορρόφηση φωτός, C συγκέντρωση ουσίας, ε συντελεστής γραμμομοριακής απορρόφησης, l διαδρομή κυψελίδας στο φωτόμετρο)

Υπολογισμός συγκέντρωσης (concentration) μιας ουσίας μέσω απορρόφησης A (ή OD, Optical Density)

Διάγραμμα βαθμονόμησης προτύπων διαλυμάτων (Standard curve)

(Νόμος Lambert-Beer: $A = \varepsilon \cdot l \cdot C$, όπου A απορρόφηση φωτός, C συγκέντρωση ουσίας, ε συντελεστής γραμμομοριακής απορρόφησης, l διαδρομή κυψελίδας στο φωτόμετρο)

Χρήση NAD/NADP στο μεταβολισμό

Ένζυμα αφυδρογονασών (DH)	Συνένζυμο (οξειδ.)
Ισοκιτρική (IDH)	NAD ⁺
α-Κετο (οξο)γλουταρικού (OGDH)	NAD ⁺
6-φωσφογλυκόζης (G6PDH)	NADP⁺
Μηλική (MDH)	NAD ⁺
Γλουταμική (GDH)	NAD ⁺ ή NADP⁺
3-φωσφογλυκεραλδεΰδης (GAPDH)	NAD ⁺
Γαλακτική (LDH)	NAD ⁺
Αλκοολική (ADH)	NAD ⁺

Υδατοδιαλυτά
συνένζυμα
αφυδρογονασών

Στην πτυχή
Rossmann

Χρησιμοποιούνται ως συνένζυμα σε >200 βιοχημικές αντιδράσεις με ένζυμα που παρουσιάζουν εξειδίκευση για το NAD⁺/NADH ή NADP⁺/NADPH

Στους περισσότερους ιστούς, **[NAD⁺] > [NADH]**

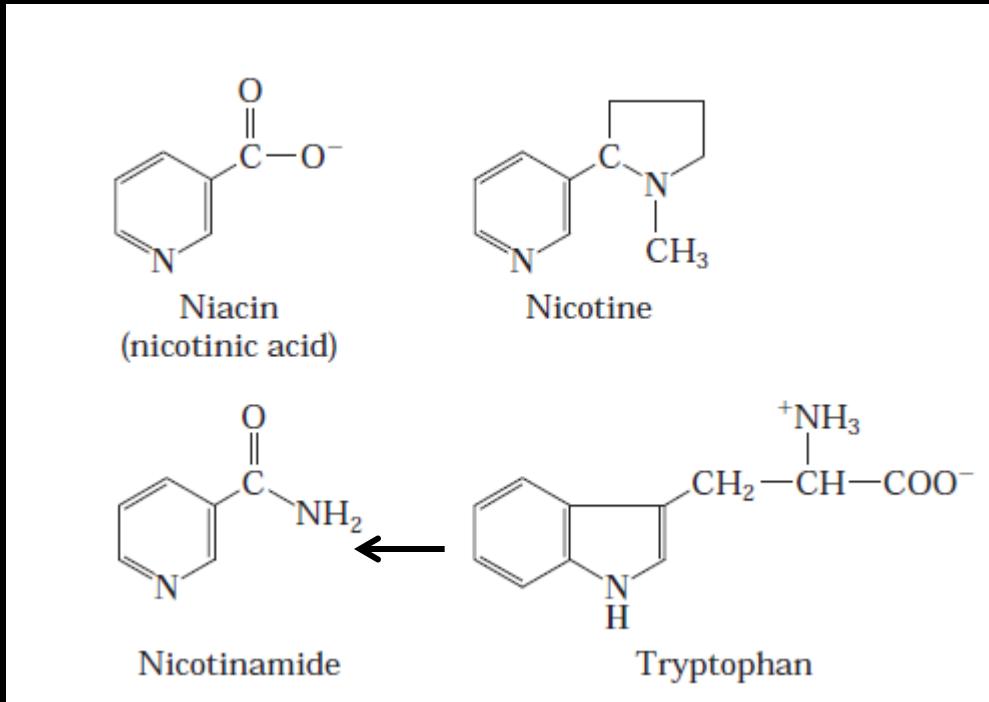
Ευνοείται η μεταφορά υδριδίου στο NAD⁺ στην **οξείδωση** βιομορίων (καταβολισμός) στα μιτοχόνδρια

Επίσης **[NADPH] > [NADP⁺]**

Ευνοείται η συμμετοχή του σε **αναγωγές** (αναβολισμός) στο κυτταρόπλασμα

Βιταμίνη Β3: νιασίνη

0,6-3% στον καπνό τσιγάρου: Δεν έχει θεραπευτική δράση στην πελλάγρα

Ενδογενής σύνθεση Β3 ανεπαρκής (από θρυπτοφάνη)
Απαιτείται συμπλήρωμα από διατροφή ή από σκευάσματα

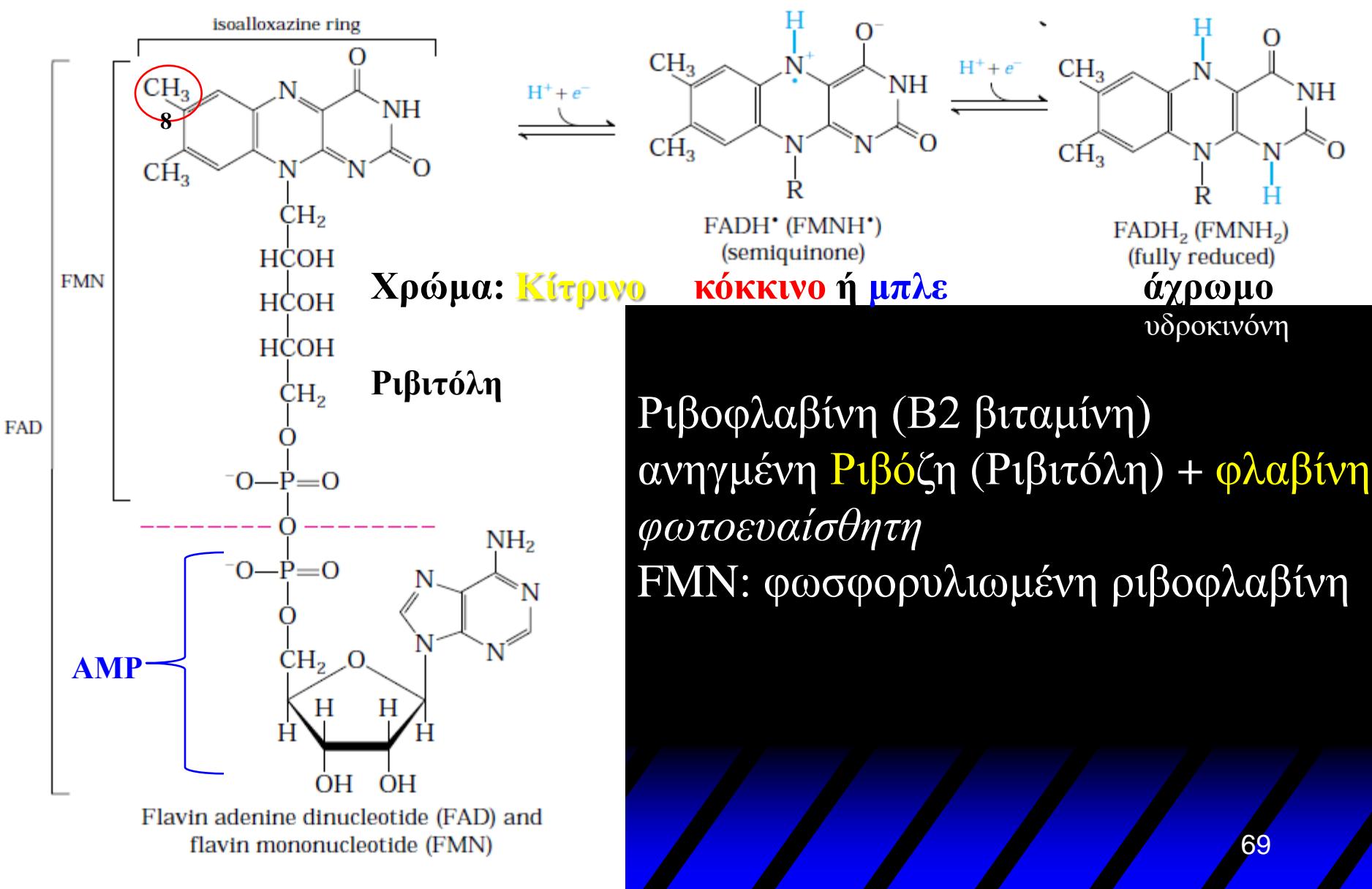
Ανεπάρκεια Β3 → πρόβλημα στη δράση NAD/NADP αφυδρογονασών

Πελλάγρα: ιδίως σε πληθυσμούς με βάση διατροφής το καλαμπόκι (φτωχό σε θρυπτοφάνη) → δερματίτιδα, διάρροια, άνοια, θάνατος (4D's):

Θεραπεύεται με χορήγηση νιασίνης ή νικοτιναμιδίου

ως προσθετικές ομάδες στις φλαβοπρωτεΐνες

Ένζυμα που χρησιμοποιούν FAD/ FMN

Ένζυμα

Φλαβίνη

Αφυδρογονάση ακυλο-CoA	FAD
Αφυδρογονάση διϋδρολιποϊκού	FAD
Αφυδρογονάση ηλεκτρικού	FAD
Αφυδρογονάση 3-P-γλυκερόλης	FAD
Αναγωγάση θειορεδοξίνης	FAD
Αναγωγάση NADH (σύμπλοκο I)	FMN
Οξειδάση γλυκολικού	FMN

Συμμετέχουν σε μεγαλύτερη ποικιλία ενζυμικών αντιδράσεων σε σχέση με το NAD (αφυδρογονάσες, οξυγονάσες, οξειδάσες)

Προσδένονται σφιχτά σε ένζυμα, ενίοτε ομοιοπολικά (στον C8)

Μεταβλητότητα E⁰: από -0,40 έως +0,06 V (π.χ. -0,219 V ως ελεύθερο FAD)

Ανεπάρκεια B2 συνήθως μαζί με άλλες ανεπάρκειες βιταμινών ζο

Κατάταξη οξειδοαναγωγικών δυναμικών φορέων ηλεκτρονίων και σειρά δράσης τους στην αναπνευστική αλυσίδα

Πιο
αναγωγικός
δότης:
NADH

FMNH₂
/FADH₂

Πιο
οξειδωτικός
δέκτης: O₂

